Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1037 RENDELETE

(2016. június 8.)

az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről

(kodifikált szöveg)

(HL L 176., 2016.6.30., 55. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2321 rendelete (2017. december 12.)	L 338	1	2017.12.19.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1037 RENDELETE

(2016. június 8.)

az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről

(kodifikált szöveg)

1. cikk

Alapelvek

(1) Kiegyenlítő vám bármiféle közvetlen vagy közvetett módon megadott támogatás összegének a kiegyenlítése céljából kivethető bármely olyan termék gyártása, termelése, kivitele vagy szállítása vonatkozásában, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül olyan esetekben, amikor a termékek nem közvetlenül a származási országból, hanem egy közbenső országból kerülnek kivitelre az Unió területére, e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni, és az ügyletet vagy ügyleteket adott esetben úgy kell tekinteni, mintha azokat a származási ország és az Unió között bonyolították volna.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

a) egy termék támogatott terméknek minősül, ha a 3. és 4. cikkben meghatározott kiegyenlíthető támogatásban részesül. Ezt a támogatást nyújthatja a behozott termék származási országának kormányzata vagy egy közbenső olyan ország kormányzata, amelyből a kérdéses termék az Unió területére kerül kivitelre, amely ország e rendelet alkalmazásában „az exportáló ország”;

b) „kormányzat” a származási ország vagy az exportáló ország kormánya vagy bármilyen illetékes közjogi szerve jelenti;

c) „hasonló termék” olyan terméket jelent, amely azonos, azaz minden szempontból a kérdéses termékkel megegyező termék, vagy ilyen termék hiányában egy másik olyan termékkel megegyező termék, amelynek jellemző tulajdonságai, annak ellenére, hogy nem egyeznek meg minden szempontból a kérdéses termék jellemző tulajdonságaival, nagy hasonlóságot mutatnak a kérdéses termékkel;

d) „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős mértékű kárt, egy uniós gazdasági ágazatot érintő jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetőségét, vagy egy ilyen gazdasági ágazat létrehozásában elszenvedett jelentős hátráltatást jelenti, és azt a 8. cikk előírásai szerint kell értelmezni.

3. cikk

A támogatás fogalmának meghatározása

Támogatás akkor áll fenn, ha:

1. a) a származási vagy az exportáló ország kormányzata pénzügyi hozzájárulást nyújt, azaz amikor:

▼B

i. a kormányzat gyakorlata magában foglalja a közvetlen transzfereket (például támogatások, hitelek és tőkeinjekciók), valamint a pénzeszközök vagy források potenciális közvetlen átadását (például hitelgaranciát);

ii. az egyébként megfizetendő kormányzati bevételek elengedése vagy be nem szedése (például adójóváírás jellegű pénzügyi ösztönzők). Ebben a vonatkozásban egy exportált termék mentesítése a belföldi fogyasztásra szánt hasonló termékekre kivetett vámok vagy adók megfizetése alól, vagy az ilyen vámok vagy adók visszautalása a befizetett összeget meg nem haladó összegben nem tekintendő támogatásnak, feltéve, hogy az ilyen mentesség megadása az I., II. és III. melléklet rendelkezései szerint történik;

iii. a kormányzat az általános infrastruktúra szükségletein kívül egyéb árukat vagy szolgáltatásokat bocsát rendelkezésre, vagy árukat vásárol fel;

iv. a kormányzat:

— pénzösszegeket fizet egy finanszírozási rendszerbe, vagy

— egy magánszervezetet bíz meg az i., ii. és iii. pontban felsorolt olyan feladatok ellátásával, vagy utasítja azt ezen feladatok ellátására, amelyek szokásos esetekben a kormányzat feladatai lennének, és ez a gyakorlat valójában nem különbözik a kormányzat által követett szokásos gyakorlattól;

vagy

b) az 1994. évi GATT. XVI. cikke értelmében bármiféle jövedelempótló- vagy ártámogató intézkedés alkalmazására kerül sor; és

2. az azokból származó gazdasági előny átruházása megtörténik.

4. cikk

Kiegyenlíthető támogatások

(1) A támogatások vonatkozásában csak abban az esetben lehet kiegyenlítő intézkedéseket alkalmazni, ha a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározottak szerinti egyedi támogatásnak minősülnek.

(2) Annak megállapításához, hogy a támogatás egyedinek minősül-e az azt nyújtó hatóság illetékességébe tartozó vállalkozás vagy gazdasági ágazat, illetve vállalkozáscsoport vagy gazdasági ágazatok csoportja vonatkozásában (a továbbiakban: bizonyos vállalkozások), a következő alapelveket kell figyelembe venni:

a) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság működik, egy támogatásra való jogosultságot kifejezetten meghatározott vállalkozástípusokra korlátoz, az ilyen támogatást egyedi támogatásnak kell tekinteni;

b) amennyiben a támogatást nyújtó hatóság, illetve a jogrend, amelynek hatálya alatt a támogatást nyújtó hatóság tevékenykedik, a jogosultság megszerzése és a nyújtható támogatás összege vonatkozásában objektív kritériumokat vagy feltételeket ír elő, az egyedi jelleggel kapcsolatos követelmények nem teljesülnek, feltéve, hogy a jogosultság megadása automatikus és az ilyen kritériumok és feltételek teljesítését szigorúan betartják;

▼B

c) ha az a) és b) pontban megállapított alapelvek alkalmazásából kitűnő nem egyedi jelleg ellenére indokolt annak feltételezése, hogy a támogatás valójában egyedi támogatás, egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni. Ilyen tényezők: egyes korlátozott számú vállalkozástípusok által igénybe vett támogatási program használata; egyes vállalkozástípusok általi meghatározó jelentőségű használat; nagy összegű támogatások odaítélése egyes vállalkozástípusok számára; az a mód, ahogyan a támogatást nyújtó hatóság egy támogatás odaítélésével kapcsolatos döntés meghozatalában mérlegelési jogát gyakorolta. E tekintetben az arra vonatkozó információkat, hogy a támogatások iránti kérelmeket milyen gyakorisággal utasítják el vagy hagyják jóvá, továbbá az ilyen döntések meghozatalának indokait különösképpen figyelembe kell venni.

A b) pont alkalmazásában az „objektív kritérium vagy feltétel” olyan kritériumot vagy feltételt jelent, amely semleges, nem részesít előnyben meghatározott vállalkozástípusokat más vállalkozástípusokkal szemben, és amely természetét tekintve gazdasági jellegű, alkalmazását tekintve pedig horizontális, mint például a munkavállalók száma vagy a vállalkozás mérete.

A kritériumokat vagy feltételeket egyértelműen törvényben, rendeletben vagy egyéb hivatalos dokumentumban kell előírni, hogy ellenőrizhetőek legyenek.

Az első albekezdés c) pontja alkalmazása során figyelembe kell venni a támogatást nyújtó hatóság illetékességi területén végzett gazdasági tevékenységek változatosságának mértékét, valamint azt az időtartamot, amely során a támogatási programot alkalmazták.

(3) Az olyan támogatást, amelynek nyújtása a támogatást nyújtó hatóság illetékessége alá tartozó kijelölt földrajzi térségen belüli egyes vállalkozástípusokra korlátozva történik, egyedinek kell tekinteni. Az általánosan alkalmazott adókulcsok megállapítása vagy megváltoztatása bármely arra jogosult kormányzati szerv által e rendelet alkalmazásában nem tekinthető egyedi támogatásnak.

(4) A (2) és (3) bekezdés ellenére egyedinek kell tekinteni a következő támogatásokat:

a) exportteljesítmények szerint, jogszabály alapján vagy ténylegesen nyújtott támogatások, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik, beleértve az I. mellékletben meghatározott feltételeket is;

b) olyan támogatások, amelyeket a hazai áruk használatának az importáruk használatával szemben történő előnyben részesítése függvényében adnak meg, függetlenül attól, hogy azok nyújtása csak önálló feltétel alapján vagy több egyéb feltétel egyike alapján történik.

Az a) pont alkalmazásában a támogatások akkor tekintendők ténylegesen exportteljesítmény alapján nyújtott támogatásnak, ha a feltárt tények igazolják, hogy a támogatás megítélését anélkül, hogy azt jogszabály alapján exportteljesítmény függvényében nyújtható támogatásnak minősítenék, ténylegesen a termékek tényleges vagy várható kiviteléhez vagy exportbevételekhez kötik. Önmagában az a tény, hogy valamely támogatásra exporttevékenységet folytató vállalkozások jogosultak, e rendelkezés értelmében nem tekinthető exporttámogató intézkedésnek.

▼B

(5) Az e cikk szerint meghatározott egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával egyértelműen alá kell támasztani.

5. cikk

A kiegyenlíthető támogatás összegének kiszámítása

A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a támogatás alkalmazásával kapcsolatosan lefolytatásra kerülő vizsgálati folyamat során a vizsgált időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően kell kiszámítani. A szokásos esetben ez a vizsgált időszak a támogatásban részesülő kedvezményezett legutolsó pénzügyi évét jelenti, de bármilyen, a vizsgálat megkezdését megelőző legalább hathónapos időszak is lehet, amelyről megbízható pénzügyi és egyéb természetű adatok állnak rendelkezésre.

6. cikk

A címzettnek nyújtott előny kiszámítása

A címzettnek nyújtott előny kiszámítása során az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

a) a kormányzat által rendelkezésre bocsátott részvénytőke, beleértve a kockázati tőkebefektetést is, csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az ilyen befektetés a származási ország és/vagy exportáló ország területén a magánbefektetők szokásos befektetési gyakorlatával nem egyeztethető össze;

b) a kormányzat által nyújtott hitel csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelt felvevő cég által a kormányhitel esetében és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében a visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbözete alapján határozzák meg;

c) a kormányzat által nyújtott hitelgarancia csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha a hitelgaranciában részesülő kedvezményezett cég által a kormánygarancia nyújtása mellett megkapott hitelösszeg esetében fizetendő és a cég által a piacon ténylegesen megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg között eltérés mutatkozik. Ebben az esetben a gazdasági előny nagyságát a két összeg különbözete alapján határozzák meg a hiteldíjak közötti esetleges eltérések kiigazításával;

d) az áruk vagy szolgáltatások kormányzat általi nyújtása vagy az áruk kormányzat általi vétele csak abban az esetben tekinthető gazdasági előny nyújtásának, ha az áruk vagy szolgáltatások ilyen nyújtása a megfelelő nagyságú díjazásnál alacsonyabb összeg megfizetése ellenében történik, vagy ha az áruk ilyen vétele a megfelelő nagyságú díjazásnál magasabb összeg megfizetése ellenében történik. A díjazás megfelelő nagyságának megállapítását annak a kérdéses áru- vagy szogáltatásnyújtás, illetve vétel helye szerinti országnak a piacán uralkodó piaci viszonyok alapján állapítják meg (beleértve az árat, a minőséget, beszerezhetőségi szempontokat, az értékesíthetőséget, a szállítási és egyéb adásvételi körülményeket).

▼B

Ha az adott termék vagy szolgáltatás vonatkozásában a szolgáltatást nyújtó vagy termékvásárlás helye szerinti országban nem léteznek olyan uralkodó piaci viszonyok, amelyeket a megfelelő viszonyítási alapként lehetne használni, akkor az alábbi szabályokat kell alkalmazni:

i. az érintett országban uralkodó piaci viszonyokat – a tényleges költségek, árak és az országban rendelkezésre álló egyéb tényezők alapján – egy megfelelő összeggel kell kiigazítani, amely tükrözi a megszokott piaci viszonyokat; vagy

ii. adott esetben egy másik ország piacán vagy a világpiacon uralkodó, a kedvezményezett rendelkezésére álló feltételeket kell alkalmazni.

7. cikk

A számításra vonatkozó általános rendelkezések

(1) A kiegyenlíthető támogatások összegét az Unióba kivitelre került támogatott termék egységei alapján állapítják meg.

Ennek az összegnek a megállapításában a teljes támogatási összeg a következő elemekkel csökkenthető:

a) minden kérelmezési díj vagy más költség, amely szükségszerűen felmerül a támogatásra való jogosultság megszerzésekor vagy a támogatás megkapásakor;

b) az Unióba kivitelre került termékekre kivetett exportadók, illetékek vagy más díjak összege, amelyeket kifejezetten a támogatás beszámítása céljából vetettek ki.

Ha egy érdekelt fél levonás alkalmazását igényli, igazolnia kell igényének jogosultságát.

(2) Amennyiben a támogatás megítélése nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint kerül meghatározásra, a kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározásában a teljes támogatási összeget a vizsgált támogatási időszak vonatkozásában az adott esetnek megfelelő módon a termelési, értékesítési vagy szállítási szinteken részarányosan osztják el.

(3) Amennyiben a támogatás tárgyi eszközök beszerzéséhez vagy jövőbeli beszerzéséhez kapcsolható, a kiegyenlíthető támogatás összegét az érintett gazdasági ágazatban a szóban forgó eszközök esetében szokásosan alkalmazott értékcsökkenési módszert tükröző értékcsökkenési időszakra kivetítve számítják ki.

A vizsgált támogatási időszak vonatkozásában ilyen módon kiszámított támogatási összeget az azt az időszakot megelőzően beszerzett tárgyi eszközökből származó összeggel együtt a (2) bekezdésben meghatározott módon részarányosan osztják el.

Amennyiben az eszközök nem amortizálódó eszközök, a támogatást kamatmentes hitelként értékelve kell figyelembe venni és a 6. cikk b) pontjának megfelelően kell kezelni.

(4) Amennyiben egy támogatás nem kapcsolható tárgyi eszközök beszerzéséhez, a vizsgált támogatási időszak során keletkezett gazdasági előny összegét elvileg ennek az időszaknak a vonatkozásában határozzák meg, és azt a (2) bekezdés szerint részarányosan kell elosztani, kivéve, ha rendkívüli körülmények indokolják az ilyen gazdasági előny összegének másik időszak vonatkozásában való figyelembevételét.

▼B

8. cikk

Kármegállapítás

(1) A kár megállapítását egyértelmű bizonyítékra kell alapozni és a kár megállapítása céljából elvégzendő vizsgálatnak ki kell terjednie:

a) a támogatott behozatal mennyiségére és a támogatott behozatalnak az Unió piacain forgalmazott hasonló termékek áraira gyakorolt hatásaira; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásaira.

(2) A támogatott behozatal mennyisége vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy akár abszolút értelemben, akár az Unión belüli termelés vagy fogyasztás vonatkozásában bekövetkezett-e jelentős mértékű növekedés a támogatott behozatal mennyiségében. A támogatott behozatalnak az árakra gyakorolt hatásának vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy a támogatott behozatal az érintett uniós gazdasági ágazatokra hasonló termékének az áraihoz képest előidézett-e jelentős mértékű árcsökkentést, illetve hogy az ilyen behozatal nem csökkenti-e más módon jelentős mértékben az árakat, vagy nem akadályozza-e jelentős mértékben olyan áremelés bevezetését, amelynek végrehajtása egyébként megtörténhetett volna. Ezek közül a tényezők közül egy vagy több megléte nem szükségszerűen ad döntő iránymutatást.

(3) Amennyiben egynél több országból származó importált terméket egyidejűleg vetnek alá a kiegyenlítő vámvizsgálatnak, az ilyen behozatalok hatását csak abban az esetben kell halmozottan figyelembe venni, ha megállapítást nyert, hogy:

a) az egyes országokból származó behozatalok vonatkozásában megállapított kiegyenlíthető támogatások összege meghaladja a 14. cikk (5) bekezdésében előírt csekély összeget, továbbá ha az egyes országokból származó behozatal mennyisége meghaladja az elhanyagolható mértéket; valamint

b) egyrészről a behozatal közötti versenyfeltételek szempontjából, másrészről az importált termékek és az Unió hasonló termékei közötti versenyfeltételek szempontjából a behozatal hatásainak halmozott felmérése és megállapítása indokolt.

(4) A támogatott behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását célzó vizsgálatnak ki kell terjednie az összes olyan vonatkozó közgazdasági tényező és mutatószám kiértékelésére, amelyek az adott gazdasági ágazat állapotát és fejlődési irányait jelzik, beleértve annak a ténynek a megállapítását, hogy az érintett ágazat még mindig egy múltbeli támogatás vagy dömpingáron értékesített termék hatásaiból való kilábalás szakaszában van-e; a kiegyenlíthető támogatások összege nagyságrendjének megállapítását; az értékesítési forgalom, a nyereségesség, a termelékenység, a piaci részesedés, a befektetések megtérülése és a kapacitáskihasználtság terén bekövetkezett tényleges vagy potenciális hanyatlás mértékének megállapítását; az Unió árait befolyásoló tényezők megállapítását; a pénzforgalmi mutatókra, készletekre, foglalkoztatottságra, munkabérekre, növekedésre, tőkeszerző vagy befektetési képességre gyakorolt tényleges és lehetséges negatív hatások megállapítását; valamint a mezőgazdaság esetében annak megállapítását, hogy nem

▼B

növekedtek-e a kormányzat támogató programjaira nehezedő terhek. Ez a felsorolás nem tekintendő teljesnek, és nem szükségszerű, hogy ezek közül a tényezők közül akár egy, akár több ezekkel a kérdésekkel kapcsolatosan megadja a döntéshez szükséges választ.

(5) Az (1) bekezdésben foglaltakkal kapcsolatosan bemutatott lényeges bizonyítékok előterjesztésével bizonyítani kell, hogy a támogatott behozatal kárt okoz. Ezeknek különösen annak a bizonyítására kell kiterjednie, hogy a (2) bekezdés szerint meghatározott mennyiségi és/vagy árszintek az (4) bekezdés szerinti módon hatással vannak az érintett uniós gazdasági ágazat működésére, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely lehetővé teszi annak jelentős mértékűként történő minősítését.

(6) Az érintett uniós gazdasági ágazat számára kárt okozó támogatott behozatalon kívül egyidejűleg más ismert tényezőket is figyelembe kell venni annak biztosítása érdekében, hogy az egyéb ilyen tényezők által okozott kár hatásai ne legyenek az (5) bekezdés rendelkezései értelmében a kérdéses támogatott behozatal által előidézett hatásoknak tulajdoníthatók. E vonatkozásban figyelembe vehető tényező: a nem támogatott behozatal mennyisége és piaci ára; a keresletcsökkenés vagy a fogyasztási minták megváltozása; a korlátozó kereskedelmi gyakorlatok alkalmazása és versengés a kérdéses harmadik ország és az uniós gyártók/termelők között; a technológiai fejlődés; valamint az érintett uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(7) A támogatott importtermékek által előidézett hatást az érintett uniós gazdasági ágazaton belül előállított hasonló termékhez viszonyítva kell kiértékelni, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik a termék elkülönített azonosítását olyan kritériumok alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők értékesítési adatai és nyereségadatai. Ha a kérdéses termék ilyen elkülönített azonosítása nem lehetséges, a támogatott importtermékek által gyakorolt hatás megállapításához az ilyen vagy hasonló termékek lehető legszűkebb olyan csoportját kell vizsgálat alá vetni, amelyből a szükséges információk megszerezhetők.

(8) Jelentős mértékű kár bekövetkezése lehetőségének meghatározása a vélelmezésen, a következtetésen vagy a távoli eshetőségen túlmenően tényeken alapul. A körülmények olyan megváltozása, amely egy támogatás általi károkozás bekövetkeztéhez vezethetnek, egyértelműeknek és azonnal felismerhetőeknek kell lenniük.

Jelentős mértékű kár fenyegető lehetőségének a megállapításában többek között az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

a) a kérdéses támogatás vagy támogatások jellegét és a támogatások feltételezhető, kereskedelemre gyakorolt hatását;

b) a támogatott behozatal mennyiségének számottevő növekedését az uniós piacon, ami a behozatal valószínűsíthető jelentős mértékű növekedését jelezheti;

c) azt, hogy van-e az exportőr részéről megfelelő nagyságú lekötetlen kapacitás vagy az ilyen kapacitásokban jelentkező hirtelen bekövetkező számottevő növekedés, ami az uniós piacokra irányuló támogatott kivitel mennyiségének számottevő növekedésére utal, figyelembe véve az exporttöbblet felvételére alkalmas egyéb exportpiacok elérhetőségét is;

▼B

d) azt a tényezőt, hogy a behozatal olyan árszinten lép-e be, amely alkalmas arra, hogy jelentős mértékben lenyomja az árakat vagy megakadályozza olyan áremelések alkalmazását, amelyek alkalmazására egyébként sor került volna, és feltehetően növelik a további behozatal iránti keresletet;

e) a vizsgálat alá vetett termékből tartott készleteket.

A fentiekben felsorolt tényezők egyike sem nyújthat önmagában szükségszerűen a döntéshozatalhoz elegendő útmutatást, azonban a figyelembe vett tényezőknek összességükben azt a megállapítást kell eredményezniük, hogy fennáll a további támogatott kivitel beérkezésének a közvetlen veszélye, és védintézkedések megtételének hiányában jelentős mértékű kár következhet be.

9. cikk

Az uniós gazdasági ágazat meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában az „uniós gazdasági ágazat” az Unió hasonló termékek előállításában egységesen érdekelt gyártóinak/termelőinek összessége, illetve az Unióban tevékenykedő gyártók/termelők közül azok, akik által a kollektív módon hasonló termékekből előállított termékmennyiség a 10. cikk (6) bekezdésében meghatározott, az érintett termékek Közösségen belül előállított mennyiségének a jelentős hányadát teszi ki, azzal a kivétellel, hogy:

a) amennyiben a gyártók/termelők a vélelmezetten támogatott termékek exportőreivel vagy importőreivel érdekeltségi kapcsolatot tartanak fenn, vagy saját maguk az importőrök, az „uniós gazdasági ágazat” meghatározás értelmezhető úgy, mint az ezeknek a gyártóknak/termelőknek kivételével a többi gyártóra/termelőre vonatkozó meghatározás;

b) rendkívüli körülmények esetén az Unió területe a kérdéses termékek vonatkozásában feloszthatóra két vagy több versengő piacra, és az egyes piacokon tevékenykedő gyártókat/termelőket külön gazdasági ágazatban tevékenykedőknek lehet tekinteni, amennyiben:

   i. az ilyen piacon tevékenykedő gyártók/termelők a kérdéses termékekből termelésük egészét vagy majdnem egészét azon a piacon értékesítik; valamint

   ii. azon a piacon a kérdéses termék vonatkozásában az Unió területén máshol tevékenykedő gyártók/termelők nem vesznek részt jelentős mértékben a kereslet kielégítésében.

   Ilyen körülmények között kár keletkezése még abban az esetekben is kimutatható, ha az érintett uniós gazdasági ágazat egészében nem szenved el kárt, abban az esetben, ha a támogatott behozatal egy ilyen elszigetelt piacon koncentrálódik, feltéve továbbá, hogy a támogatott behozatal az ilyen piacon tevékenykedő gyártók/termelők mindegyikét vagy majdnem mindegyikét érintő kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a gyártók/termelők csak abban az esetben tekintendők exportőrökkel vagy importőrökkel érdekeltségi kapcsolatot fenntartó gyártóknak/termelőknek, ha:

a) azok egyike közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorol a másik tevékenysége felett;

b) azok mindegyikének tevékenysége felett közvetve vagy közvetlenül harmadik személy gyakorol ellenőrzést; vagy

c) azok együttesen közvetve vagy közvetlenül ellenőrzést gyakorolnak egy harmadik személy tevékenysége felett, feltéve, hogy megalapozottan feltételezhető vagy gyanítható, hogy a közöttük fennálló kapcsolat olyan jellegű, amelynek hatására az érintett gyártó/termelő az érdekeltségi kapcsolatot fenn nem tartó gyártók/termelők viselkedésétől eltérő viselkedést tanúsít.

▼B

E bekezdés alkalmazásában egy személy abban az esetben gyakorol ellenőrzést egy másik személy felett, ha jogilag vagy működési szempontból olyan helyzetben van, hogy ezen tevékenységei felett korlátozó vagy irányító befolyást gyakorolhat.

(3) Ha az uniós gazdasági ágazat meghatározást egy bizonyos térségben tevékenykedő gyártókra/termelőkre utalva használják, az exportőrök vagy a kiegyenlíthető támogatásokat nyújtó kormányzat számára fel kell ajánlani a lehetőséget arra, hogy az érintett térség vonatkozásában a 13. cikk értelmében kötelezettségvállalásokat tehessenek. Ilyen esetekben az Unió intézkedések megtételében fennálló érdekeltségeinek kiértékelésekor megkülönböztetett figyelmet kell fordítani az érintett térség érdekeire. Ha elfogadható kötelezettségvállalás felajánlására azonnal nem kerül sor, vagy ha a 13. cikk (9) és (10) bekezdéseiben hivatkozott helyzet adódik elő, az Unió egésze vonatkozásában ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vám vethető ki. Ilyen esetekben amennyiben a vám kivetése indokolt, és kivitelezhető, az egyes gyártókra/termelőkre vagy exportőrökre korlátozható.

(4) E cikkre a 8. cikk (7) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

10. cikk

Az eljárás megindítása

(1) A (8) bekezdésben előírt esetek kivételével egy uniós gazdasági ágazat helyett és nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező bármely társaság jogosult írásos panasz benyújtásával vizsgálat megindítását kezdeményezni bármely vélelmezett támogatás létének, mértékének és hatásainak megállapítása céljából.

A panasz benyújtható a Bizottsághoz vagy egy tagállam illetékes hatóságához, amely azt továbbítja a Bizottság felé. A Bizottság az általa megkapott minden panasz egy másolati példányát megküldi a tagállamok számára. A benyújtott panaszt az első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni azt a napot követően, amikor azt a Bizottsághoz címezve ajánlott postai küldeményként feladták, vagy más estekben azon a napon, amikor a Bizottság kiállítja annak átvételi elismervényét.

Amennyiben bármiféle panasz hiányában egy tagállam a támogatások nyújtásáról elegendő bizonyítékkal rendelkezik, és a támogatások nyújtása egy uniós gazdasági ágazat számára sérelmet okoz, az ilyen tagállam haladéktalanul közli a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Bizottsággal.

(2) Az (1) bekezdésben említett panasznak tartalmaznia kell a kiegyenlíthető támogatások létét igazoló elegendő bizonyítékokat (beleértve lehetőség szerint az ilyen támogatás összegére vonatkozó információkat), a kárt, valamint az állítólagos támogatott behozatal által kifejtett hatások és az állítólagos kár közötti okozati összefüggéseket. A panasznak tartalmaznia kell a panasz előterjesztőjétől indokoltan és célszerűen elvárható tájékoztatást az alábbiakkal kapcsolatban:

a) a panasz előterjesztőjének azonosságát igazoló adatokat és a panasz Unióban tevékenykedő előterjesztője által előállított hasonló termék ismertetését, mennyiségét és értékét. Amennyiben írásos panasz benyújtására az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében kerül sor, a panasz előterjesztője az Unióban tevékenykedő hasonló terméket előállító összes ismert gyártónak/termelőnek (vagy az Unióban hasonló terméket előállító gyártók/termelők társulásainak) a felsorolását tartalmazó listával azonosítja azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszigényt előterjesztették, és a lehetséges mértékig közli az Unió hasonló termékeket előállító gyártói/termelői által előállított termékmennyiséggel és értékkel kapcsolatos információkat;

▼B

b) az állítólagosan támogatott termék teljes leíró ismertetését, a kérdéses származási hely szerinti ország vagy országok vagy exportáló ország vagy országok nevét, minden egyes ismert exportőr vagy külföldi előállító azonosító adatait és a kérdéses terméket importáló ismert személyek felsorolását tartalmazó listát;

c) a kérdéses támogatások létével, összegével, természetével és az alkalmazható kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos bizonyítékokat;

d) az állítólagosan támogatott behozatal mennyiségének változásait, az ilyen behozatal hatását az Unió piacain értékesített hasonló termékek áraira és a behozatal következményszerű hatásait az uniós gazdasági ágazatra, amint azt az uniós gazdasági ágazatának állapotáról tájékoztatást nyújtó tényezők és mutatószámok is igazolják, mint például a 8. cikk (2) és (4) bekezdésében felsoroltak.

(3) A Bizottság annak megállapítása céljából, hogy egy vizsgálat kezdeményezéséhez rendelkezésre áll-e a szükséges és kielégítő mennyiségű információ, a lehetséges mértékig megvizsgálja a panaszigények előterjesztése keretében rendelkezésére bocsátott bizonyítékok pontosságát és megfelelőségét.

(4) Vizsgálat kezdeményezhető annak megállapítása céljából is, hogy a vélelmezett támogatások „egyedi” támogatások-e a 4. cikk (2) és (3) bekezdésének értelmében.

(5) Vizsgálat kezdeményezhető a IV. mellékletben felsorolt intézkedéstípusok vonatkozásában is, mindaddig, amíg azok a 3. cikkben meghatározott támogatáselemet tartalmaznak, annak megállapítása céljából, hogy a szóban forgó intézkedések teljes mértékben megfelelnek-e az abban a mellékletben előírt rendelkezéseknek.

(6) Az (1) bekezdés értelmében csak abban az esetben kezdeményezhető vizsgálat, ha az Unió hasonló terméket előállító gyártói/termelői által benyújtott panaszigény ügyében lefolytatott vizsgálat során kialakított támogató és ellenző álláspontok aránya alapján megállapítást nyert, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében nyújtották be. A panaszt abban az esetben kell az uniós gazdasági ágazat helyett és nevében benyújtottnak tekinteni, ha azzal kapcsolatosan az uniós gazdasági ágazatban tevékenykedő gyártók/termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 50 %-nál nagyobb kollektív részarányát képviselő uniós gyártók/termelők támogatásuknak vagy ellenvéleményüknek adnak hangot. Azonban nem kell vizsgálatot kezdeményezni abban az esetben, ha a panaszigényt kifejezetten támogató uniós gyártók/termelők az uniós gazdasági ágazatban tevékenykedő hasonló termékeket előállító gyártók/termelők által a hasonló termékből előállított összes termékmennyiség 25 %-ánál kisebb kollektív részarányát képviselik.

(7) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy vizsgálat megindításának kezdeményezését előíró határozat hiányában a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz ne kerülhessen nyilvánosságra. Azonban e cikk értelmében a megfelelő módon dokumentált panaszigény kézhezvételét követően a lehető legrövidebb időn belül, és minden esetben a vizsgálat megindítását megelőzően a Bizottság értesíti a panaszról az érintett származási hely szerinti országot és/vagy exportáló országot, amelyet konzultációk megtartására kell felkérni a helyzet tisztázása és a lehetőség szerint kölcsönösen elfogadható megoldás kidolgozása végett a (2) bekezdésben említett ügyekkel kapcsolatosan.

▼M1

A Bizottság a vizsgálat során azonosított egyéb támogatásokkal összefüggésben is biztosít konzultációs lehetőségeket az érintett származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország számára. Ilyen esetekben a Bizottság összefoglalót küld a származási hely szerinti országnak és/vagy exportáló országnak az egyéb támogatásokhoz kapcsolódó fontosabb, különösen a (2) bekezdés c) pontjában említett elemekről. Ha a kezdeményezésről szóló értesítés nem terjed ki az egyéb támogatásokra, a kezdeményezésről szóló értesítést módosítani kell, és a módosított változatot közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Valamennyi érdekelt fél elegendő további időt kap arra, hogy megtegye észrevételeit.

▼B

(8) Amennyiben rendkívüli körülmények esetén a Bizottság az uniós gazdasági ágazat helyett vagy nevében benyújtott, vizsgálat megindítására irányuló írásos panasz benyújtása nélkül kezdeményezi vizsgálat indítását, a kezdeményezést a (2) bekezdésben foglaltak szerinti megfelelő indokokkal kell alátámasztani a kiegyenlítendő támogatások meglétét, az okozott kárt és az okozati összefüggést igazoló bizonyítékokkal. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

(9) A vizsgálat lefolytatására vagy lefolytatásának megtagadására vonatkozó döntés meghozatalában a támogatásokkal és az okozott kárral kapcsolatos bizonyítékokat egyidejűleg kell mérlegelni. A panaszt el kell utasítani akkor, ha az esettel kapcsolatos eljárás megindításához a kiegyenlíthető támogatásokkal vagy az okozott kárral kapcsolatosan nem áll rendelkezésre kielégítő bizonyíték. Nem kezdeményezhető eljárás olyan országgal szemben, amelynek behozatala nem éri el az 1 %-os piaci részesedést, kivéve, ha az ilyen országok együttesen az uniós fogyasztás 3 %-át vagy annál nagyobb részarányát képviselik.

(10) A benyújtott panaszigény a vizsgálat kezdeményezését megelőzően visszavonható, amely esetben azt úgy kell tekinteni, mintha nem nyújtották volna be.

(11) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasznak a Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell a panasz előterjesztőjét. A Bizottság a panasz benyújtását követően főszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat a panaszra vonatkozó elemzéséről.

(12) Az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben fel kell tüntetni a vizsgálat kezdeményezésének bejelentését, a kérdéses termékeket és országokat, a rendelkezésre álló információk összefoglalását, valamint egy rendelkezést azzal kapcsolatosan, hogy a vonatkozó információkat a Bizottsággal közölni kell.

Az értesítésben fel kell tüntetni azokat az időszakokat, amelyek időtartama alatt az érdekelt felek megnevezhetik magukat, írásban előterjeszthetik álláspontjukat és információt nyújthatnak be, ha igénylik, hogy az álláspontjukat és ezen információkat a vizsgálat lefolytatása során figyelembe vegyék. Az értesítésben fel kell tüntetni azt az időszakot is, amely során az érdekelt felek a 11. cikk (5) bekezdésének megfelelően kérhetik a Bizottság általi meghallgatásukat.

▼B

(13) A Bizottság az eljárás kezdeményezéséről értesíti az exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök tudomása szerint érintett képviseleti társulásait, valamint a származási országot és/vagy exportáló országot, valamint a panasz előterjesztőjét, továbbá a bizalmas információk védelmi szempontjait kellően figyelembe véve átadja az (1) bekezdés szerinti írásos panasz teljes szövegét az általa ismert exportőrök és a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai részére, illetve kérésre rendelkezésre bocsátja az egyéb érdekelt felek részére. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásos panasz teljes szövegét csak a származási ország és/vagy exportáló ország illetékes hatóságai vagy illetékes szakmai társulása számára kell megküldeni.

(14) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat lefolytatása nem hátráltathatja a vámkezelést.

11. cikk

Vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a tagállamokkal együttműködve eljáró Bizottság uniós szinten vizsgálat megindítását kezdeményezi. Az ilyen vizsgálatnak mind a támogatásokra, mind az okozott kárra ki kell terjednie, és ezek vizsgálatát párhuzamosan kell végezni.

Annak érdekében, hogy a vizsgálat megállapításai reprezentatívak legyenek, a vizsgálati időszakot olyan módon kell kijelölni, hogy az támogatások nyújtása esetén megfeleljen az 5. cikk szerinti vizsgálatok szokásos időtartamának.

A vizsgálat lefolytatásának időszakát követő időszakokra vonatkozó információkat általában nem kell figyelembe venni.

(2) A kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró, valamely vizsgálattal kapcsolatosan a kérdőívet megkapó érintett felek számára legalább 30 napot kell biztosítani a kérdőíven feltüntetett kérdések megválaszolására. Exportőrök esetében ez az időbeli korlátozás a kérdőív kézhezvételének napjától számítva alkalmazandó, amit ebben a vonatkozásban úgy kell kiszámítani, hogy az a válaszadásra felkért fél számára való elküldés napjától, vagy a származási ország és/vagy exportáló ország megfelelő diplomáciai képviseletén keresztül történő továbbítás napjától számított egy hét legyen. A 30 napos időszak meghosszabbítása a vizsgálat lefolytatási határidőinek megfelelő figyelembevételével engedélyezhető, feltéve, hogy a meghosszabbítást kérő érdekelt fél különleges körülményekre hivatkozva a meghosszabbítás iránti igényét meg tudja indokolni.

(3) A Bizottság felkérheti a tagállamokat információk szolgáltatására, amelyek minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy az ilyen felkéréseknek eleget tegyenek.

A tagállamok a kért információt az elvégzett felügyeleti ellenőrzések és vizsgálatok eredményeivel együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha ez az információ közérdekű, vagy az ilyen információk szolgáltatását tagállam igényelte, a Bizottság továbbítja az ilyen információkat a tagállamok számára, feltéve, hogy azok nem bizalmas jellegűek; az utóbbi esetben az információk nem bizalmas jellegű összefoglalását kell továbbítani.

▼B

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy hajtsák végre az összes szükséges ellenőrzést és felügyeleti tevékenységet, különösen az importőrök, kereskedők és az uniós gyártók/termelők között, és folytassanak vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ehhez hozzájárulásukat adják, és a kérdéses ország kormányát ezekről az ellenőrzésekről hivatalosan értesítették, valamint az érintett harmadik ország ezzel kapcsolatosan kifogást nem emelt.

A tagállamok minden szükséges lépést megtesznek annak érdekében, hogy a Bizottság ilyen felkéréseinek eleget tegyenek.

Amennyiben a Bizottság vagy egy tagállam arra igényt tart, a Bizottság tisztviselőit fel kell hatalmazni, hogy nyújtsanak segítséget a tagállamok tisztviselői számára feladataik végrehajtásában.

(5) A 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően magukat megnevező érdekelt felek szempontjait tárgyaláson kell meghallgatni abban az esetben, ha azok az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* megjelent közleményben előírt időszakon belül írásbeli kérelmet nyújtanak be tárgyalás tartása iránt, amelyben rámutatnak arra, hogy érdekelt félként érdekeiket valószínűsíthetően befolyásolja az eljárás kimenetele, és meghallgatásuknak különös indokai vannak.

(6) Kérelemre lehetőséget kell biztosítani a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a magukat megnevező importőrök, exportőrök és a panasz előterjesztője, valamint a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország kormánya számára, hogy az ellenérdekű felekkel találkozhassanak abból a célból, hogy ellentétes nézeteiket összevethessék és ellenvéleményüket előadhassák.

E lehetőség biztosítása során tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére, és az érintett felek szempontjaira.

A felek egyike sem kötelezhető arra, hogy tárgyaláson vegyen részt, és amennyiben az érintett fél arra nem hajlandó, ez a körülmény hátrányosan nem befolyásolhatja az érintett fél ügyét.

A Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés szerinti szóbeli információkat, feltéve, hogy azokat a későbbiekben írásban megerősítik.

(7) A panaszosok, a származási ország és/vagy exportáló ország kormányzata, az importőrök és exportőrök és azok képviseleti társulásai, továbbá a 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően a panasszal kapcsolatosan magukat megnevező felhasználói és fogyasztói szervezetek írásban benyújtott felkérésre engedélyt kaphatnak arra, hogy a vizsgálat lefolytatásában érintett bármelyik fél által a Bizottság rendelkezésére bocsátott összes információt megtekinthessék, ellentétben az Unió vagy annak tagállamai által készített olyan belső dokumentumokkal, amelyeket az általuk előterjesztett esetekkel kapcsolatosan mutatnak be, és amelyek a 29. cikk értelmében nem bizalmas jellegűek, illetve amelyeket vizsgálatok lefolytatásában nem használnak fel.

E felek jogosultak a megtekintett információkra észrevételt tenni, és az általuk tett észrevételeket figyelembe kell venni minden olyan esetben, amikor azok megfelelően alátámasztottak.

(8) A 28. cikkben ismertetett körülmények kivételével az érdekelt felek által szolgáltatott és a vizsgálatban feltárt eredmények alapját szolgáltató információk pontosságát a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni.

▼B

(9) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások keretében végrehajtandó vizsgálatot minden lehetséges esetben a vizsgálat megindításától számított egy éven belül le kell folytatni, és le kell zárni. Az ilyen vizsgálatokat minden körülmények között minden esetben a vizsgálat megindításától számított 13 hónapon belül a kötelezettségvállalások esetében a 13. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával, vagy jogerős intézkedés esetében a 15. cikk szerint feltárt eredmények megállapításával le kell folytatni és le kell zárni.

(10) A vizsgálat lefolytatásának teljes időtartama folyamán a Bizottság a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország számára indokoltan elvárható lehetőséget biztosít konzultációk megtartására, hogy a tényeken alapuló helyzetet tisztázhassák és kölcsönösen elfogadható megoldásokat találjanak.

12. cikk

Ideiglenes intézkedések

(1) Ideiglenes vám abban az esetben vethető ki, ha:

a) a 10. cikknek megfelelően eljárás kezdeményezésére került sor;

b) a vám kivetésével kapcsolatosan értesítést küldtek, és 10. cikk (12) bekezdése második albekezdésének megfelelően az érdekelt felek számára megfelelő lehetőséget biztosítottak a szükséges információk benyújtásához és észrevételeik megtételéhez;

c) ideiglenesen megállapították, hogy egy importált termék kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket élvez és az uniós gazdasági ágazatot ennek következtében kár éri; valamint

d) az Unió érdekei az ilyen kár keletkezésének megakadályozása céljából a beavatkozást megkívánják.

Az ideiglenes vámot az eljárás kezdeményezésének napjától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, de legfeljebb az eljárás kezdeményezésének napjától számított kilenc hónapon belül ki kell vetni.

Az ideiglenes kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások ideiglenesen megállapított teljes összegét, azonban olyan esetekben, amikor kisebb összeg elegendő az uniós gazdasági ágazat érdekeit sértő kár megszüntetéséhez, az ilyen kisebb összeget kell alkalmazni.

(2) Az ideiglenes vám alkalmazásához garanciafedezetet kell biztosítani, és az érintett termékek Unión belüli szabad forgalmazás céljából való felszabadításának feltételeként ilyen garancia nyújtását kell kikötni.

(3) A Bizottság az ideiglenes intézkedéseket a 25. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében fogadja el.

(4) Amennyiben egy tagállam a Bizottság azonnali beavatkozását igényli, és ha az (1) bekezdés első és második albekezdéseiben előírt feltételek teljesülnek, a Bizottság a felkérés kézhezvételének napjától számított legfeljebb öt munkanapon belül megállapítja, hogy ideiglenes kiegyenlítő vámot ki kell-e vetni vagy sem.

(5) Ideiglenes vám legfeljebb négyhónapos időszakra vethető ki.

▼B

13. cikk

Kötelezettségvállalások

(1) A támogatás és a kár fennállásának előzetes megállapítása esetén a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében megfelelő önkéntes kötelezettségvállalásokat fogadhat el, amelyek alapján:

a) a származási és/vagy az exportáló ország vállalja a támogatás megszüntetését vagy korlátozását, illetve a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedések meghozatalát, vagy

b) az exportőr, mindaddig, amíg az érintett területre irányuló kivitel kiegyenlíthető támogatást élvez, vállalja árai felülvizsgálását vagy az említett kivitel megszüntetését, hogy a Bizottság meggyőződhessen arról, hogy ezáltal a támogatások káros hatása megszűnik.

Ilyen esetben, ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 12. cikk (3) bekezdésének megfelelően kivetett ideiglenes vám és a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően kivetett végleges vám nem alkalmazandó a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló bizottsági határozatban és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatás összegének ellentételezéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a kiegyenlíthető támogatás összegénél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(2) A kötelezettségvállalások megtételére a Bizottság javaslatot tehet, azonban egyetlen ország vagy exportőr sem kötelezhető arra, hogy ilyen kötelezettségvállalások megtételéről megállapodást kössön. Az a tény, hogy egyes országok vagy exportőrök ilyen kötelezettségvállalások megtételére nem hajlandók, vagy annak megtételére a felkérést nem fogadják el, semmilyen körülmények között sem befolyásolhatja hátrányosan az adott esetben meghozandó döntéseket.

Az is megállapítható lehet azonban, hogy a behozatal további támogatása esetén a fenyegető kár nagyobb valószínűséggel bekövetkezhet. A kötelezettségvállalások megtétele nem kérhető és nem fogadható el országoktól vagy exportőröktől, kivéve, ha a támogatás nyújtását és az általa okozott kár fennállását előzetesen megállapították.

Rendkívüli körülményektől eltekintve nem ajánlható fel kötelezettségvállalás azon időszakot követően, amelynek során a 30. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetők.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell szükségszerűen elfogadni abban az esetben, ha azok elfogadását a gyakorlati megvalósíthatóság szempontjából nem tekintik célravezető megoldásnak, például olyan esetekben, amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma jelentős, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános eljárási rend előírásait is. Az exportőrrel és/vagy az érintett származási országgal és/vagy az érintett exportáló országgal közölhetők azok az indokok, amelyek alapján javasolják kötelezettségvállalás megtételének elutasítását, és számukra lehetővé tehető, hogy erre vonatkozóan észrevételeket tegyenek. Az elutasítás indokait a végső határozatban kell rögzíteni.

▼B

(4) A kötelezettségvállalások megtételére javaslatot benyújtó felektől meg kell követelni, hogy a kötelezettségvállalással kapcsolatosan terjesszék elő a vonatkozó információk nem bizalmas jellegű változatát, hogy azokat vizsgálat lefolytatása céljából az érdekelt felek rendelkezésére lehessen bocsátani.

(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a támogatások nyújtásának és az okozott kárnak a vizsgálatát a szokásos módon kell lefolytatni. Ilyen esetben, ha a támogatások nyújtásával vagy az okozott kárral kapcsolatos vizsgálatok negatív eredménnyel zárulnak, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve az olyan eseteket, amikor a negatív eredmény megállapítása nagy részben a kötelezettségvállalás alkalmazásának köszönhető. Ilyen esetekben előírható, hogy az ilyen kötelezettségvállalást egy ésszerű időtartamig továbbra is érvényben kell tartani.

Amennyiben támogatásnyújtást és kár fennállását állapítják meg, a kötelezettségvállalás annak feltételeivel és e rendelet rendelkezéseivel összhangban továbbra is érvényes.

(7) A Bizottság minden olyan országtól és exportőrtől, amelytől felajánlott kötelezettségvállalásokat elfogadott, megköveteli információk rendszeres időközönkénti szolgáltatását a kötelezettségvállalás teljesítésével kapcsolatban, valamint a vonatkozó adatok ellenőrzésének lehetővé tételét. Az ilyen követelmények be nem tartása a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Amennyiben egy vizsgálati eljárás lefolytatása során a Bizottság bizonyos exportőrök részéről kötelezettségvállalásokat fogad el, az ilyen kötelezettségvállalásokat a 18., 19., 20. és 22. cikk alkalmazásában attól a naptól kezdődően kell hatályban lévőnek tekinteni, amelyik napon a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország vonatkozásában lefolytatott vizsgálat lezárult.

(9) Abban az esetben, ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását szükség szerint a Bizottság visszavonja, és a Bizottság által a 12. cikkel összhangban kivetett ideiglenes vámot vagy a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámot kell alkalmazni, amennyiben az érintett exportőr, illetve a származási és/vagy az exportáló ország lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vagy az említett ország vonta vissza a kötelezettségvállalást. A Bizottság azt követően, hogy határozott valamely kötelezettségvállalás visszavonásáról, tájékoztatja erről a tagállamokat.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely első megállapításra bizonyítékot tartalmaz valamely kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az azt követő vizsgálat, amely azt vizsgálja, valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy megszegtek valamely kötelezettségvállalást, illetve amennyiben valamely kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 12. cikknek megfelelően ideiglenes vám vethető ki.

▼B

14. cikk

Az eljárás megszüntetése intézkedések alkalmazása nélkül

(1) Amennyiben egy benyújtott panaszt visszavonnak, ha az eljárás megszüntetése nem sérti az Unió érdekeit, az eljárás megszüntethető.

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(3) Az eljárást azonnali hatállyal meg kell szüntetni akkor, ha megállapítást nyer, hogy a kiegyenlíthető támogatás az (5) bekezdés szerint csekély értékűnek tekintendő, vagy olyan esetekben, amikor a támogatott behozatal tényleges vagy lehetséges mennyisége vagy a kár mértéke elhanyagolható.

(4) A 10. cikk (11) bekezdése szerint kezdeményezett eljárások lefolytatása vonatkozásában az okozott kár mértékét szokásosan olyan esetekben kell elhanyagolhatónak tekinteni, amikor az érintett behozatal piaci részesedése alacsonyabb, mint a 10. cikk (9) bekezdésében előírt érték. A fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosan lefolytatott vizsgálatok alkalmazásában a támogatott behozatal mennyiségét elhanyagolható mértékűnek kell tekinteni, ha az nem éri el a hasonló termékekből az Unióban forgalmazott teljes importmennyiség 4 %-át, kivéve az olyan fejlődő országokból származó behozatalt, amelyeknek egyedi piaci részesedése az Unió érintett importpiacán alacsonyabb, mint a teljes importmennyiség 4 %-a, ha az ilyen országokból származó kollektív importmennyiség meghaladja a hasonló termékekből az Unióban forgalmazott teljes importmennyiség 9 %-át.

(5) A kiegyenlíthető támogatások összege akkor tekintendő csekély értékűnek, ha az kisebb, mint a behozatal értékének 1 %-a, kivéve, ha a vizsgálatok fejlődő országokból származó behozatallal kapcsolatosak, ilyen esetekben a csekély érték küszöbértéke 2 %, feltéve, hogy csak a vizsgálat lefolytatását kell megszüntetni olyan esetekben, amikor a kiegyenlíthető támogatások összege nem éri el az egyedi exportőrökre előírt csekély összeghatárt, akik továbbra is az eljárás alá tartoznak, és az érintett ország vonatkozásában a 18. és 19. cikk szerint megtartott bármilyen későbbi felülvizsgálat során ismételten vizsgálatnak vethetők alá.

15. cikk

Végleges vám kivetése

(1) Amennyiben a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások és az azok által okozott kár megléte, és az uniós érdek a 31. cikk szerinti beavatkozást tesz szükségessé, a Bizottság a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges kiegyenlítő vámot vet ki. Amennyiben ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást ezek megszűnése előtt legkésőbb egy hónappal kezdeményezi.

Nem kell az intézkedést megtenni, amennyiben a támogatást vagy a támogatásokat visszavonják, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket.

A kiegyenlítő vám összege nem haladhatja meg a megállapított kiegyenlíthető támogatás összegét, de a kiegyenlíthető támogatás teljes összegénél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen kisebb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

▼B

(2) A kiegyenlítő vámot minden egyes esetben megkülönböztetés nélkül a megfelelő összeg kivetésével kell alkalmazni egy bármilyen forrásból származó olyan behozatal vonatkozásában, amely a vizsgálat eredményei szerint gazdasági előnyt biztosít kiegyenlíthető támogatások nyújtása és az azok által okozott kár formájában, az olyan forrásokból származó behozatal kivételével, amelyekkel kapcsolatosan e rendelet szerint kötelezettségvállalásokat fogadtak el.

A vám kivetését elrendelő rendeletben meg kell nevezni a vám kivetésében érintett minden szállítót, vagy ha az nem lehetséges, az érintett szállító országot.

(3) Amennyiben a Bizottság a 27. cikk szerint korlátozza az általa lefolytatandó vizsgálatot, az olyan exportőröktől vagy gyártóktól/termelőktől származó behozatalra kivetett kiegyenlítő vám összege, akik az üggyel kapcsolatosan a 27. cikk szerint megnevezték magukat, de akik esetében a vizsgálatokat nem folytatták le, nem haladhatja meg a mintavételben szereplő felek vonatkozásában lefolytatott vizsgálatban feltárt kiegyenlíthető támogatások összegének súlyozott átlagát.

E cikk alkalmazásában a Bizottság figyelmen kívül hagy minden, nulla és csekély értéket el nem érő összegű kiegyenlíthető támogatást és a 28. cikkben előírt körülmények között megállapított kiegyenlíthető támogatások összegét.

Minden olyan exportőrtől vagy gyártótól/termelőtől származó behozatal vonatkozásában, akik esetében a támogatások összegét a 27. cikk szerint egyedi alapon állapították meg, egyedi összegű támogatást kell alkalmazni.

16. cikk

Visszamenőleges hatály

(1) Ideiglenes intézkedések és végleges kiegyenlítő vám alkalmazását csak olyan termékek vonatkozásában kell kezdeményezni, amelyeket az adott esetnek megfelelően a 12. cikk (1) bekezdése vagy a 15. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedések hatálybalépését követően bocsátanak szabad forgalomba, az e rendeletben meghatározott kivételek függvényében.

(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapításokból kiderül a kiegyenlíthető támogatások, valamint a kár megléte, a Bizottság – függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges kiegyenlítő vám kivetésére – határoz arról, hogy az ideiglenes vám összegének mekkora hányadát kell véglegesként beszedni.

E vonatkozásban a „kár” fogalma nem terjed ki az uniós gazdasági ágazat létrehozásában bekövetkezett jelentős mértékű késedelemre, sem pedig jelentős mértékű kár bekövetkeztének lehetőségére, csak akkor, ha a feltárt tények szerint ezek ideiglenes intézkedések hiányában ténylegesen jelentős mértékű kárt idéztek elő. Minden egyéb, a kár bekövetkeztének lehetőségével vagy késedelemmel járó esetben, minden ideiglenes vám összegét el kell engedni, és végleges hatályú vám csak attól a naptól vethető ki, amely napon a bekövetkezés lehetőségét vagy jelentős késedelmet véglegesen megállapítják.

(3) Amennyiben a végleges kiegyenlítő vám összege magasabb, mint az ideiglenes vám összege, a különbözetet nem kell beszedni. Ha egy végleges vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vám összege, a vámot újra ki kell számítani. Amennyiben a végleges megállapítás negatív eredményű, az ideiglenes vám alkalmazását nem kell megerősíteni.

▼B

(4) A végleges kiegyenlítő vám kivethető olyan termékekre, amelyeket ideiglenes intézkedések alkalmazásának a hatálybalépését megelőző 90 napon belül, de nem a vizsgálat lefolytatásának kezdeményezését megelőzően léptettek be felhasználás céljából, feltéve, hogy:

a) az ilyen behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;

b) az érintett importőrök számára lehetővé tették, hogy észrevételeiket a Bizottságnál előterjesszék;

c) vitatott körülmények merülnek fel olyan esetekben, amikor a kérdéses támogatott termék által előidézett kár e rendelet szerinti kiegyenlíthető támogatásokból származó gazdasági előnyöket biztosító behozatalból álló, viszonylag rövid időszakon belül beszállított nagy mennyiségű behozatal miatt nehézségbe ütközik; és

d) feltételezések szerint az ilyen kár ismétlődő előfordulásának megakadályozása céljából szükségessé válik az ilyen behozatal vonatkozásában kiegyenlítő vámok visszamenőleges hatályú alkalmazása.

(5) Kötelezettségvállalások megszegése vagy visszavonása esetén végleges hatályú vám vethető ki az ideiglenes intézkedések alkalmazását legfeljebb 90 nappal megelőzően szabad forgalomba bocsátás céljával beléptetett árukra, feltéve, hogy a behozatalt a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és az ilyen visszamenőleges hatályú megállapítás nem alkalmazható olyan behozatalra, amelyet a kötelezettségvállalás megszegésének vagy visszavonásának napját megelőzően léptettek be.

17. cikk

Időbeli hatály

A kiegyenlítő intézkedések csak addig az időpontig maradnak hatályosak és csak addig a mértékig, amíg azok alkalmazása a kár keletkezését előidéző kiegyenlíthető támogatások elleni védekezéshez szükséges.

18. cikk

A lejárati felülvizsgálatok

(1) A végleges kiegyenlítő intézkedés időbeli hatálya a vám kivetésének napjától számított öt év vagy a legutolsó mind a támogatást, mind az okozott sérelmet érintő felülvizsgálat lefolytatásának napjától számított öt év, kivéve, ha a felülvizsgálat során megállapítást nyer, hogy a lejárat bekövetkezése valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának és az okozott kárnak a további fennállását vagy megismétlődését idézi elő. Az ilyen lejárati felülvizsgálatot a Bizottság kezdeményezésére vagy az uniós gyártók/termelők felkérésére kell végrehajtani, és az alkalmazott intézkedések az ilyen felülvizsgálat eredményeinek megállapításáig hatályosak maradnak.

(2) Lejárati felülvizsgálatot kell kezdeményezni akkor, ha a felkérés elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályának lejárta valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának folytatását és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. Ilyen valószínűsítő tényező lehet például a támogatások folytatólagos nyújtása és kár folytatólagos előidézése, bizonyítékot szolgáltatva arra vonatkozóan, hogy az okozott kár megszüntetése részben vagy kizárólag az intézkedések alkalmazásának köszönhető, vagy bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az exportőrök helyzete vagy a piaci helyzet arra utal, hogy a sérelmet okozó támogatásnyújtást folytatólagosan alkalmazni fogják.

▼B

(3) E cikk szerinti vizsgálatok végrehajtásában az exportőrök, importőrök, a származási ország és/vagy exportáló ország, illetve az uniós gyártók/termelők számára lehetővé kell tenni, hogy megerősítsék, elvessék vagy észrevételezzék a felülvizsgálattal kapcsolatban benyújtott kérelem vonatkozásában eléjük tárt ügyeket, és az összes és megfelelő módon dokumentált bizonyíték indokoltan elvárható megfelelő figyelembevételével megállapodásra kell jutni azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy az intézkedések hatályának lejárta esetén valószínűsíthető-e vagy sem a támogatások nyújtása és az okozott kár további fennállása vagy megismétlődése.

(4) Függőben lévő lejáratokkal kapcsolatban az e cikk szerint az intézkedések alkalmazási hatályának a lejárati évében megfelelő időben közleményt kell megjelentetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezt követően az uniós gyártók/termelők legkésőbb az ötéves időszak lejárta előtt három hónappal jogosultak a (2) bekezdés szerint felülvizsgálat lefolytatása iránti kérelmet benyújtani. Az intézkedések alkalmazásának az e cikk szerinti végleges lejártáról szintén közleményt kell megjelentetni.

19. cikk

Időközi felülvizsgálatok

(1) Az intézkedések folytatólagos alkalmazásának szükségessége szintén felülvizsgálat tárgyát képezheti olyan esetekben, amikor azt a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére, feltéve, hogy a végleges hatályú intézkedés alkalmazásának megkezdésétől számított célszerűen hosszú, legalább egyéves időszak már letelt, bármelyik exportőr, importőr vagy az uniós gyártók/termelők vagy a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország felkérésére, aki vagy amely kielégítő bizonyítékkal rendelkezik az ilyen időközi felülvizsgálat lefolytatásának szükségességéről.

(2) Időközi felülvizsgálat lefolytatását olyan esetekben kell kezdeményezni, amikor a felkérés kielégítő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedés folytatólagos alkalmazása a kiegyenlíthető támogatás és az okozott kár ellentételezéséhez a továbbiakban már nem szükséges, és/vagy nem valószínűsíthető, hogy az okozott kár továbbra is fennáll vagy megújul, ha az intézkedés alkalmazását megszüntetik, vagy ha az alkalmazott intézkedés nem, vagy a továbbiakban már nem elégséges ahhoz, hogy hatékonyan ellentételezze az okozott sérelmet előidéző kiegyenlíthető támogatást.

(3) Amennyiben a kivetett kiegyenlítő vám összege kisebb, mint a megállapított kiegyenlíthető támogatás összege, időközi felülvizsgálatot lehet indítani, ha az uniós gyártók/termelők, vagy az egyéb érdekelt felek – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő bizonyítékot nyújtanak be arra vonatkozóan, hogy az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott. Amennyiben a vizsgálat igazolja az állítások helyességét, a kiegyenlítő vámok összegét növelni lehet a károkozás megszüntetéséhez szükséges árnövekedés elérése érdekében. Mindazonáltal a megnövelt vámszint nem haladhatja meg a kiegyenlíthető támogatások összegét.

Az időközi felülvizsgálatot a fent megállapított feltételek alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére is meg lehet indítani.

▼B

(4) Az e cikk szerinti vizsgálatok elvégzése során a Bizottság többek között megállapíthatja, hogy a támogatások nyújtásában és az okozott kárban bekövetkezett-e jelentős változás, illetve hogy az alkalmazott intézkedésekkel elérhetők-e a 8. cikk szerint az előzetesen megállapított okozott kár megszüntetésével kapcsolatosan meghatározott célkitűzések. Ebben a vonatkozásban a végleges megállapítások kialakításában figyelembe kell venni az összes vonatkozó és megfelelő hivatkozásokkal alátámasztott bizonyítékot.

20. cikk

Gyorsított felülvizsgálatok

Minden olyan exportőr, akinek a kivitele vonatkozásában végleges kiegyenlítő vámot alkalmaznak, de akinek az esetét az eredeti vizsgálat lefolytatásakor egyedileg nem vizsgálták más okból kifolyólag, mint a Bizottsággal való együttműködés elmulasztása, gyorsított felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérheti annak érdekében, hogy a Bizottság azonnal egyedi mértékű kiegyenlítő vámot állapíthasson meg a termékei számára.

A felülvizsgálatot azt követően kell megindítani, hogy az uniós gyártók/termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére.

21. cikk

Visszatérítések

(1) A 18. cikk ellenére az importőr kérheti a beszedett vám visszatérítését olyan esetekben, amikor bebizonyosodik, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét, amelyek alapján a vámot megfizették, megszüntették, vagy a hatályos vám összegénél kisebb összegűre csökkentették.

(2) A kiegyenlítő vám visszatérítését az érintett importőr a Bizottsághoz benyújtott kérelemben igényelheti. A kérelmet azon tagállam illetékes hatóságai útján kell benyújtani, amelynek a területén a terméket szabad forgalomba bocsátották a végleges hatályú vám összegének az illetékes hatóságok általi hivatalos megállapítása napját követő hat hónapon belül, vagy attól a naptól számított hat hónapon belül, amelyik napon az ideiglenes vámként megállapított összeget végleges hatályú vámmá nyilvánították. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul benyújtják a Bizottság részére.

(3) A benyújtott visszatérítés iránti kérelem akkor tekintendő bizonyítékokkal megfelelő módon alátámasztottnak, ha az pontos információkat tartalmaz a kiegyenlítő vámok igényelt visszatérítendő összegéről, valamint az ilyen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatosan használt összes vámokmányról. A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá egy reprezentatív időszak vonatkozásában a kérdéses exportőr vagy gyártó/termelő termékeivel kapcsolatosan a kiegyenlíthető támogatások összegét is. Amennyiben az importőr nincs kapcsolatban az érintett exportőrrel vagy gyártóval/termelővel és ilyen információ közvetlenül nem áll rendelkezésre, vagy az exportőr vagy gyártó/termelő nem kívánja az ilyen információt az importőrrel közölni, a benyújtott kérelemnek tartalmaznia kell az érintett exportőr vagy gyártó/termelő arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a kiegyenlíthető támogatások összegét az e cikkben előírt rendelkezések szerint csökkentették vagy felszámolták, és hogy az ezzel kapcsolatos támogató bizonyítékokat a Bizottság számára elő fogják terjeszteni. Amennyiben az ilyen bizonyítékok az exportőrtől vagy a gyártótól/termelőtől a célszerűen elvárható időn belül nem érkeznek be, a kérelmet el kell utasítani.

▼B

(4) A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, és ha igen, milyen mértékben, illetve bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, amelyet követően az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy a visszatérítés indokolt-e, és ha igen, milyen mértékben.

A vám visszatérítése rendszerint 12 hónapon belül történik, és arra semmilyen körülmények között nem kerülhet sor a kiegyenlítő vám alkalmazását szükségessé tevő termék importőre által szolgáltatott, megfelelő bizonyítékokkal alátámasztott visszatérítés igénylésének napjától számított 18 hónapot követően.

Az engedélyezett visszatérítések kifizetését a szokásos eljárás szerint a tagállamok az első albekezdésben említett határozat meghozatalának napjától számított 90 napon belül teljesítik.

22. cikk

A felülvizsgálatokra és a visszatérítésekre vonatkozó általános rendelkezések

(1) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a 18., 19. és a 20. cikkben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A 18. és a 19. cikk alapján lefolytatott felülvizsgálatot rövid idő alatt kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A 18. és a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül le kell zárni.

A 20. cikk szerinti felülvizsgálatot minden esetben a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül le kell zárni.

Amennyiben a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a 19. cikk szerinti felülvizsgálat, a 19. cikk szerinti felülvizsgálatot a 18. cikk szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

Amennyiben a vizsgálatot a fenti határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

a) lejárnak a 18. cikk szerinti vizsgálat során;

b) lejárnak a 18. és a 19. cikk szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a 18. cikk szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a 19. cikk szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték; illetve

c) változatlanul maradnak a 19. és a 20. cikk szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való lejártáról vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszik közzé.

▼B

(2) A 18., a 19. és a 20. cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. A Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében határoz arról, hogy kezdeményezi-e a 18. cikk szerinti felülvizsgálatot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely gazdasági szereplő vagy tagállam a 19., illetve a 20. cikk szerinti felülvizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy ha a Bizottság maga állapította meg, hogy felül kell vizsgálni az intézkedések további alkalmazásának szükségességét.

(3) Amennyiben a felülvizsgálatok indokolttá teszik, az intézkedéseket – a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében – a 18. cikk alapján hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a 19., illetve a 20. cikk alapján hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell őket.

(4) Amennyiben az intézkedéseket egyedi exportőrök vonatkozásában helyezik hatályon kívül, nem pedig az egész importáló ország vonatkozásában, az ilyen exportőrök továbbra is az eljárás hatálya alatt maradnak és esetükben új vizsgálat folytatható le ezen cikk értelmében a kérdéses ország vonatkozásában bármikor végrehajtott felülvizsgálat keretében.

(5) Amennyiben a 19. cikk szerint az intézkedések felülvizsgálata folyamatban van az intézkedések alkalmazási időszakának a végén a 18. cikkben meghatározottak szerint, az intézkedéseket a 18. cikk szerinti szempontok alapján is vizsgálat alá kell vonni.

(6) A 18–21. cikk értelmében lefolytatott minden felülvizsgálatban vagy a visszatérítésre vonatkozó vizsgálatban a Bizottság, feltéve, hogy a körülményekben nem következett be változás, a vizsgálatot ugyanolyan módon folytatja le, mint a vám alkalmazásának megállapításához vezető vizsgálatot, megfelelő módon figyelembe véve az 5., 6., 7. és 27. cikket.

23. cikk

Kijátszás

(1) Az e rendelet alapján kivetett kiegyenlítő vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára, vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára, illetve a termék részeinek behozatalára, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésével összhangban kivetett maradék kiegyenlítő vámot nem meghaladó kiegyenlítő vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül, ha a hatályban levő intézkedéseket kijátszák.

(3) A kijátszás a harmadik országok és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, továbbá az importált hasonló termék és/vagy annak részei továbbra is támogatásban részesülnek.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

▼B

a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódex alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;

b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való fuvarozását;

c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és gyártók/termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók/termelők termékeiket a gyártók/termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett gyártókon/termelőkön keresztül exportálják az Unióba.

(4) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1), a (2) és a (3) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok, és a vizsgálatot kilenc hónapon belül le kell zárni.

Ha a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében.

Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 24. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(5) A 24. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

(6) A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek a (3) bekezdés szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval/termelővel.

Ezeket a mentességeket a Bizottság határozata alapján adják meg, és azok a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályosak. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

▼B

Amennyiben a 20. cikkben megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

(7) Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 19. cikk szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan a 22. cikk (1) bekezdésével összhangban kell végezni.

(8) E cikk rendelkezései nem akadályozhatják a vámokkal kapcsolatos hatályos rendelkezések szokásos alkalmazását.

24. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ideiglenes vagy végleges kiegyenlítő vámok rendelet kibocsátásával vethetők ki, és azok beszedését a tagálmok végzik a vámok kivetését elrendelő ilyen rendeletekben meghatározott formában, értékben és egyéb feltételek alkalmazásával. A kiegyenlítő vámokat a vámoktól, adóktól és behozatalra szokásosan kivetett egyéb díjaktól elkülönítve kell beszedni.

Semmiféle termék esetében nem alkalmazhatók egyidejűleg dömpingellenes és kiegyenlítő vámok a dömpingárak és exporttámogatások alkalmazásából származó azonos helyzet kezeléséhez.

(2) Az átmeneti vagy végleges hatályú kiegyenlítő vámok kivetését elrendelő rendeleteket, valamint a kötelezettségvállalások elfogadását és a vizsgálatok vagy eljárások megszüntetését elrendelő rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kell kihirdetni.

Az ilyen rendeleteknek vagy határozatoknak tartalmazniuk kell az exportőrök nevét, ha azok ismertek, vagy az érintett országok nevét, a termék ismertetését és a támogatás, illetve az okozott kár megállapítását alátámasztó tények összefoglalását, valamint a vonatkozó megfontolásokat, a bizalmas jellegű információ védelmének megfelelő figyelembevételével. Minden egyes esetben a rendelet vagy határozat egy másolati példányát meg kell küldeni az ügyben ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandók a felülvizsgálatokra is.

(3) Különleges rendelkezések, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] szereplő meghatározása tekintetében, elfogadhatók e rendeletnek megfelelően.

(4) A Bizottság az Unió érdekében, a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozott határozattal kilenc hónapos időtartamra felfüggesztheti az e rendelet alapján bevezetett intézkedéseket. A felfüggesztést a Bizottság a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében eljárva további, legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

▼B

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Az intézkedések a 25. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármikor visszaállíthatók, ha a felfüggesztés indoka megszűnik.

(5) A Bizottság a tagállamok megfelelő időben történő értesítését követően utasíthatja a vámhatóságokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a behozatal nyilvántartásba vételére, annak érdekében, hogy az intézkedések ezt követően a nyilvántartásba vétel napjától azonnal alkalmazhatók legyenek az érintett behozatalra.

A behozatal nyilvántartásba vétel teljesítésétől tehető függővé, miután az uniós gazdasági ágazat az ezen intézkedést megfelelően alátámasztó bizonyítékkal ellátott kérelmet nyújtott be.

A nyilvántartásba vételt rendelettel kell előírni, amelyben meg kell határozni az intézkedés célját és szükség esetén a kiszabható jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem alkalmazható.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést tesznek a Bizottság részére a behozatal kereskedelmi forgalmáról vagy a vizsgálati eljárás lefolytatása és az intézkedések alkalmazása vonatkozásában érintett behozatalról, valamint az e rendelet rendelkezései értelmében beszedni kívánt összegről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság eseti alapon kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 11. cikk (3) és (4) bekezdését kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információra a 29. cikk (6) bekezdése vonatkozik.

25. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1036 rendelete (2016. június 8.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről (lásd e Hivatalos Lap 21. oldalát)

▼B

(5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e cikk (3) bekezdése szerinti végleges intézkedés elfogadása céljából vagy az e rendelet 18. cikke szerinti lejárati felülvizsgálatok kezdeményezéséről vagy az attól való eltekintésről történő döntéshozatal céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, ezen eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(6) A bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetése alapján megvizsgálhat az e rendelet alkalmazásával összefüggő bármilyen ügyet. A tagállamok tájékoztatást kérhetnek, illetve véleménycserét folytathatnak a bizottságban vagy közvetlenül a Bizottsággal.

26. cikk

Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa megfelelőnek ítélt időpontokban ellenőrző látogatásokat tesz abból a célból. hogy megvizsgálja az importőrök, exportőrök, kereskedők, ügynökök, gyártók/termelők, szakmai társulások és szervezetek nyilvántartásait, és ellenőrizze a támogatások nyújtásával és az okozott károkkal kapcsolatosan előterjesztett információkat. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.

(2) A Bizottság szükség szerint harmadik országokban is végezhet vizsgálatokat, feltéve, hogy sikerül megszereznie az érintett cégek hozzájárulását, valamint ha értesíti a kérdéses ország illetékes hatóságait, és az a vizsgálat lefolytatása ellen kifogást nem emelk. Az érintett cégek hozzájárulásának megszerzését követően a Bizottság tájékoztatja a származási hely szerinti ország és/vagy exportáló ország hatóságait a meglátogatni kívánt cégek nevéről és címéről, továbbá a megállapodás szerinti látogatási időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatják az ellenőrző látogatások során megvizsgálni kívánt információk jellegéről és az ilyen látogatások sikeres lefolytatásához szükséges egyéb információk iránti igényről, ugyanakkor ez a tájékoztatás nem akadályozhatja az ellenőrzések végrehajtóit abban, hogy az ellenőrzések során a kapott információk ismeretében további adatok szolgáltatására tartsanak igényt.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerint lefolytatandó vizsgálatokban a Bizottság számára a felkért tagállamok tisztviselői nyújtanak támogatást.

▼B

27. cikk

Mintavétel

(1) Amennyiben a panaszigények előterjesztőinek száma, illetve az exportőrök vagy importőrök, a terméktípusok vagy az ügyletek száma jelentős, a vizsgálat lefolytatását a következők szerint lehet korlátozni:

a) az érintett felek, a termékek vagy az ügyletek célszerűen kezelhető számát érintő mintavételek alkalmazásával, amelyek a mintavételhez való kiválasztás időpontjában a rendelkezésre álló adatok alapján statisztikailag értékelhető adatokat adnak; vagy

b) a rendelkezésre álló idő alatt célszerűen kivizsgálható lehető legnagyobb termelési, értékelési vagy exportálási reprezentatív mennyiség meghatározásával.

(2) A felek, terméktípusok vagy ügyletek ezen cikk szerinti végső kiválasztása a Bizottság feladata, jóllehet, a mintavételhez való kiválasztásban támogatni kell az érintett felekkel folytatandó konzultációkat és meg kell szerezni hozzájárulásukat, feltéve, hogy az ilyen felek erre a célra magukat megnevezik, és elegendő mennyiségű információt bocsátanak rendelkezésre a vizsgálat megindításától számított három héten belül, hogy ezzel elősegítsék a reprezentatív mintavétel céljaira történő kiválasztást.

(3) Amennyiben a vizsgálat lefolytatását e cikk szerint korlátozzák, a kiegyenlíthető támogatás egyedi összegét meg kell állapítani bármely olyan exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, akit eredetileg a mintavétel céljaira nem választottak ki, de az e rendeletben előírt határidőkön belül rendelkezésre bocsátotta a szükséges információkat, olyan esetek kivételével, amikor az exportőrök vagy gyártók/termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok lefolytatása indokolatlanul nagy terhet róna a vizsgálatot lefolytatókra és veszélyeztetné a vizsgálat lefolytatásának a megfelelő időn belül történő sikeres befejezését.

(4) Ha a mintavételt elhatározzák, és a kiválasztott felek némelyike vagy mindegyike részéről az együttműködés bizonyos fokú elmulasztása tapasztalható, ami valószínűsíthetően jelentősen befolyásolja a vizsgálat várható eredményét, új mintavételre kerülhet sor.

Ugyanakkor, ha az együttműködés jelentős mértékű elmulasztása továbbra is fennáll, vagy a rendelkezésre álló idő nem elegendő az új mintavételhez, a 28. cikk vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

28. cikk

Az együttműködés hiánya

(1) Amennyiben bármely érdekelt fél megtagadja az információkhoz való hozzáféréshez való hozzájárulását, vagy az e rendeletben előírt határidőkön belül egyéb módon elmulasztja a szükséges információ nyújtását, vagy jelentős mértékben akadályozza a vizsgálat lefolytatását, a rendelkezésre álló tények alapján mind ideiglenes, mind végleges jóváhagyó vagy elutasító végső megállapítások tehetők.

Amennyiben a feltárt tények alapján megállapítható, hogy bármely érdekelt fél valótlan vagy félrevezető információkat közölt, az ilyen információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a megállapításokat a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés elmulasztásának következményeiről.

▼B

(2) A számítógépes válaszadás elmulasztása nem tekinthető az együttműködés elmulasztásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a kívánt formában végrehajtott válaszadás indokolatlan mértékű többletterhet vagy indokolatlan költségnövekedést idézett volna elő számára.

(3) Amennyiben egy érdekelt fél által benyújtott információ nem tekinthető minden szempontból a lehető legmegfelelőbbnek, az ilyen információt ezek ellenére nem szabad figyelmen kívül hagyni, feltéve, hogy a hiányosságok nem okoznak indokolatlan mértékű nehézséget az ésszerűen elvárható pontosságú tények feltárásában, és ha az információkat a megfelelő módon és a megfelelő határidőkön belül nyújtották be és azok ellenőrizhetők, valamint, ha az információkat szolgáltató fél az információk nyújtásakor a képességei szerint tőle elvárható igyekezetet tanúsította.

(4) Amennyiben egy benyújtott bizonyítékot vagy információt nem fogadnak el, az információ vagy bizonyíték benyújtóját azonnal tájékoztatni kell az elutasítás okáról, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy a meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgálhasson. Ha a magyarázatok nem elegendőek, az ilyen bizonyítékok vagy információk elutasításának okát nyilvánosságra kell hozni.

(5) Ha a megállapítások, a kiegyenlíthető támogatásokkal kapcsolatos megállapításokat is beleértve, az (1) bekezdésen alapulnak, ez vonatkozik a panaszigényekkel benyújtott információkra is, az ilyen megállapításokat a vizsgálat lefolytatási határidejének megfelelő figyelembevételével, és amikor az a gyakorlatban végrehajtható, más rendelkezésre álló független forrásokkal, például kiadott árlistákkal, hivatalos statisztikai adatokkal, vámbevallásokkal vagy a vizsgálat során másik érdekelt felektől származó információkkal összevetve ellenőrzik.

Az ilyen információ adott esetben magában foglalhatja a világpiac vagy más reprezentatív piacok vonatkozó adatait is.

(6) Ha egy érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni olyan módon, hogy a szükséges információt visszatartja, a vizsgálat eredménye az érintett fél számára kedvezőtlenebb lehet, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre.

29. cikk

Titoktartási kötelezettség

(1) Minden olyan információt, amely természeténél fogva bizalmas jellegű (például azért, mert annak nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyt biztosítana a versenytársak egyike számára, vagy jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná az információt szolgáltató személynek vagy annak a személynek a helyzetét, akitől az információt szolgáltató személy az információt megszerezte), vagy amelyet az érintett felek a vizsgálat lefolytatásához megfelelő indokkal alátámasztva bizalmas jelleggel bocsátottak rendelkezésre, az illetékes hatóságok bizalmas jellegű információként kezelnek.

(2) A bizalmas jellegű információkat szolgáltató érdekelt feleket fel kell szólítani, hogy bocsássák rendelkezésre ezen információk nem bizalmas jellegű összefoglalását. Ezen összefoglalónak megfelelő részletességűnek kell lennie, annak érdekében hogy azokból a bizalmas jelleggel rendelkezésre bocsátott információk tartalmának a lényege az elvárható mértékig megismerhető legyen. Bizonyos rendkívüli esetekben az érintett felek jelezhetik, hogy az ilyen információik nem alkalmasak összefoglaló készítésére. Az ilyen rendkívüli esetekben indokolni kell, hogy az összefoglaló elkészítése miért nem lehetséges.

▼B

(3) Ha az információ szolgáltatója úgy ítéli meg, hogy a kért bizalmas jellegűként való kezelés nem biztosított, és ha az információ szolgáltatója nem kívánja az információt rendelkezésre bocsátani, vagy annak az általános vagy összefoglaló formában történő nyilvánosságra hozatalát nem engedélyezi, olyan esetek kivételével, amikor az információ tartalmának helyessége megfelelő forrásokra alapozva megfelelő módon bizonyítható, az ilyen információ figyelmen kívül hagyható. Bizalmas jellegű kezelésre vonatkozó felkérések önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem akadályozhatja meg általános jellegű információknak és különösen e rendelet szerinti döntések alapjául szolgáló indokoknak az uniós hatóságok általi nyilvánosságra hozatalát, sem az uniós hatóságok által hivatkozott bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben az bírósági eljárásokban ezen indokok elmagyarázásához szükséges. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnak figyelembe kell vennie az érintett feleknek az üzleti titkok vagy államtitkok megőrzéséhez fűződő jogos érdekeit.

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nem fedhetik fel az e rendelet alapján kapott olyan információkat, amelyeknek az információt szolgáltató fél a bizalmas kezelését kérte. A Bizottság és a tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki azt, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az ugyanazon hasonló termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

30. cikk

Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszigények előterjesztői, az importőrök és az exportőrök és azok képviseleti társulásai, valamint a származási ország és/vagy exportáló ország kérelemben igényelheti azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a részletes nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján az ideiglenes intézkedések alkalmazásával kapcsolatos döntéseket hozták. Az ilyen nyilvánosságra hozatal igényléséhez a kérelmet közvetlenül az ideiglenes intézkedések alkalmazását követően kell benyújtani, és azt követően a nyilvánosságra hozatalt a lehető legrövidebb időn belül írásban kell végrehajtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azoknak a lényeges tényeknek és megfontolásoknak a végleges nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján javaslatot kívánnak tenni végleges hatályú intézkedések alkalmazására, vagy intézkedések alkalmazása nélkül egy folyamatban levő vizsgálat vagy eljárás lezárását, különös figyelmet fordítva minden olyan tény vagy megfontolás nyilvánosságra hozatalára, amelyek az ideiglenes intézkedések bármelyikében felhasználtaktól eltérő tények vagy megfontolások.

(3) A végleges nyilvánosságra hozatal iránti kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és olyan esetekben, amikor ideiglenes vám kivetésére került sor, annak a Bizottsághoz legkésőbb az ilyen vám kivetésének kihirdetésétől számított egy hónapon belül be kell érkeznie. Ha ideiglenes vám kivetésére nem került sor, a felek számára a Bizottság által előírt határidőkön belül lehetőséget kell biztosítani a végleges nyilvánosságra hozatal kérelmezésére.

▼B

(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell teljesíteni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 14. vagy a 15. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy megfontolásokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

A nyilvánosságra hozatal nem akadályozhatja a Bizottságot későbbi döntések meghozatalában, azonban olyan esetekben, amikor az ilyen döntések meghozatala bármilyen más tényen vagy megfontoláson alapul, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően tett észrevételek csak abban az esetben vehetők figyelembe, ha azok a Bizottsághoz a Bizottság által minden esetre külön megállapított határidőn, de legalább 10 napon belül beérkeztek, megfelelően figyelembe véve az ügy sürgősségét. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha újabb végleges nyilvánosságra hozatalra van szükség.

31. cikk

Az Unió érdeke

(1) Annak megállapítását, hogy az Unió érdeke-e a beavatkozás, valamennyi érdek egységes egészként való figyelembevételével kell végezni, beleértve az uniós gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeit is. E cikk értelmében ilyen megállapítást csak olyan esetekben kell alkalmazni, amikor minden érintett fél számára lehetővé teszik, hogy szempontjaikat előterjesszék a (2) bekezdésben előírtak szerint. Az ilyen vizsgálat lefolytatásában a sérelmet előidéző támogatás kereskedelemtorzító hatásai felszámolásának és a tényleges verseny helyreállításának a szükségességét külön megfontolás tárgyává kell tenni. A támogatás léte és az általa okozott kár alapján megállapított intézkedések alkalmazása mellőzhető olyan esetekben, amikor az illetékes hatóságok az összes benyújtott információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jutnak, hogy az intézkedések alkalmazása nem szolgálja az Unió érdekét.

(2) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok szilárdan megalapozott szempontok szerint vehessék figyelembe az összes rendelkezésükre bocsátott véleményt és információt annak az eldöntéséhez, hogy a kérdéses intézkedések megtétele az Unió érdekét szolgálja-e vagy sem, a panaszok előterjesztői, az importőrök és azok képviseleti társulásai, a reprezentatív felhasználói és reprezentatív fogyasztói szervezetek a kiegyenlítő vám alkalmazásának szükségességét feltáró vizsgálat kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül megnevezhetik magukat a vonatkozó eljárásban és információkat bocsáthatnak a Bizottság rendelkezésére. Az ilyen információkat vagy azok elfogadható összefoglalását az e bekezdésben említett minden egyéb fél rendelkezésére kell bocsátani, és számukra lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kapott információkat véleményezzék és azokra megfelelő módon válaszolhassanak.

(3) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek jogosultak tárgyaláson történő meghallgatásukat kérelmezni. Az ilyen kérelmekre az engedélyt meg kell adni akkor, ha a kérelmeket a (2) bekezdésben előírt határidőn belül nyújtották be, és ha az ilyen kérelemben feltüntették az uniós érdek szempontjából megfelelő indokokat és érveket, arra nézve, hogy a kérelmet előterjesztő felek miért tartanak igényt tárgyaláson történő meghallgatásra.

▼B

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenees vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az említett intézkedések hatálybalépésétől számított 25 napon belül beérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információkat és azt, hogy azok milyen mértékben reprezentatívak, majd a 14. és 15. cikk alapján benyújtott intézkedéstervezet részeként e vizsgálat eredményeit, valamint az észrevételek érdemét illető véleményét megküldi a 25. cikkben említett bizottságnak. A Bizottság a 182/2011/EU rendeletben előírt feltételek mellett figyelembe veszi a bizottság véleményét.

(6) A (2) bekezdéssel összhangban intézkedő felek kérhetik, hogy rendelkezésükre bocsássák azokat a tényeket és megfontolásokat tartalmazó információkat, amelyek alapján valószínűsíthetően a végleges döntést meghozzák. Ezen információkat a lehetséges mértékben, a Bizottság későbbi döntéseinek sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor veszik figyelembe, ha azok megalapozottságát alátámasztó tényszerű támogató bizonyítékok állnak rendelkezésre.

32. cikk

A kiegyenlítő vámok alkalmazását előíró intézkedések és a többoldalú jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat

Olyan esetekben, amikor egy importált termék vonatkozásában a támogatásokról szóló megállapodás jogviták rendezésére irányuló jogorvoslati eljárásainak a lefolytatását követően bármiféle ellenintézkedés alkalmazását rendelik el, és az ilyen intézkedések megtétele elegendő a kiegyenlíthető támogatások által okozott kár megszüntetéséhez, az annak a terméknek a vonatkozásában kivetett minden kiegyenlítő vám alkalmazását az adott esetnek megfelelően azonnali hatállyal felfüggesztik vagy hatályon kívül helyezik.

33. cikk

Záró rendelkezések

E rendelet nem zárja ki az alábbiak alkalmazhatóságát:

a) az Unió és harmadik országok között megkötött megállapodásokban előírt különös szabályok;

b) az Unió mezőgazdasági ágazatra vonatkozó rendeletei, valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet ([1]), a 614/2009/EK tanácsi rendelet ([2]) és az 1216/2009/EK tanácsi rendelet ([3]). E rendeletet az említett rendeletek kiegészítéseként és e rendeletek azon rendelkezéseitől eltérően kell alkalmazni, amelyek kizárják a kiegyenlítő vámok alkalmazását;

([1]) A Tanács 1667/2006/EK rendelete (2006. november 7.) a glükózról és a laktózról (HL L 312., 2006.11.11., 1. o.).

([2]) A Tanács 614/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (HL L 181., 2009.7.14., 8. o.).

([3]) A Tanács 1216/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról (HL L 328., 2009.12.15., 10. o.).

▼B

c) a különleges intézkedések, feltéve, hogy az ilyen intézkedések nem ütköznek az 1994. évi GATT hatálya alatt vállalt kötelezettségek teljesítésével.

34. cikk

Jelentés

A Bizottság az (EU) 2016/1036 rendelet 23. cikkének megfelelően az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazásáról és végrehajtásáról szóló éves jelentésében tájékoztatást ad e rendelet végrehajtásáról.

35. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 597/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a VI. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

36. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B

I. MELLÉKLET

AZ EXPORTTÁMOGATÁSOK PÉLDÁLÓZÓ JELLEGŰ FELSOROLÁSA

a) Kormányzatok általi közvetlen támogatások nyújtása egy cég vagy egy gazdasági ágazat számára annak exportteljesítménye függvényében.

b) Exporttevékenységek végzését jutalmazó devizavisszatartási programok vagy hasonló ösztönző intézkedések alkalmazása.

c) Exportszállítmányok belföldi fuvarozásában és fuvardíjaiban kormányzat által engedélyezett vagy elrendelt kedvezőbb feltételek alkalmazása, mint amilyeneket a belföldi szállítmányok esetében alkalmaznak.

d) Az exportőrök számára behozott vagy belföldön előállított, exporttevékenységekben felhasznált áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában kormányok vagy kormányhivatalok által közvetlenül vagy a kormány által elrendelt programokon keresztül kedvezőbb feltételek nyújtása, mint amilyeneket a belföldi fogyasztás céljaira előállított hasonló vagy közvetlenül versenyképes áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában alkalmaznak, ha az ilyen feltételek (termékek esetében) a világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételeknél ([1]) kedvezőbbek.

e) Ipari vagy kereskedelmi vállalkozások által az exporttevékenységük után fizetett vagy fizetendő közvetlen adók ([2]) vagy társadalombiztosítási járulékok alóli teljes vagy részleges mentesítés, azok visszautalása vagy halasztott alkalmazása ([3]).

f) Az exporttevékenységekhez vagy exportteljesítményekhez közvetlenül kapcsolódó, a hazai fogyasztásra szánt termékek vonatkozásában alkalmazott kedvezményeket meghaladó összegű és azoknak a termékeknek a vonatkozásában nem alkalmazott kedvezmények nyújtása az adókivetés alapjául szolgáló adóalap kiszámításában.

([1]) A „világpiacon uralkodó kereskedelmi feltételek” azt jelentik, hogy a hazai és importált áruk választéka korlátozásoktól mentesen elérhető, és a választást kizárólag kereskedelmi megfontolások befolyásolják.

([2]) E rendelet alkalmazásában:
- „közvetlen adók” a jövedelmekre, vállalkozási nyereségre, kamatokra, bérleti díjakra, jogdíjakra és egyéb jövedelemforrásokra, valamint az ingatlantulajdonra kivetett adók,
- „importteher” a vámtételek, illetékek, és egyéb olyan, ebben a jegyzetben máshol nememlített adóterhek, amelyeket a behozatalra vetnek ki,
- „közvetett adók” a kereskedelmi adó, jövedéki adó, forgalmi adó, hozzáadottértékadó,franchise-adó, illetékbélyeg, átruházásokra, készletekre és berendezésekre kivetett adók és, határátlépési adók, valamint minden olyan adó, amely nem közvetlen adó és nem importteher,
- „előző szakasz” közvetett adója az olyan árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó, amely árukat vagy szolgáltatásokat a termék előállításában sem közvetlenül, sem közvetett módonnem használnak fel,
- „kumulatív” közvetett adók olyan többszakaszos alkalmazású adók, amelyek kivetésére olyan esetekben kerül sor, amikor nem áll rendelkezésre olyan mechanizmus, amellyel az előállítás egyik szakaszában az árukra vagy szolgáltatásokra kivetett adó lenne jóváírható, abban az esetben, amikor azokat a termelés egy későbbi szakaszában felhasználják,
- az adók „visszautalása” az adók visszatérítését vagy adómentesség alkalmazása jelenti
- a vámok „visszautalása vagy vámkedvezmény” az import vámok megfizetése alóli teljes vagy részleges mentesítés.

([3]) A halasztás nem minősül exporttámogatásnak olyan esetekben, amikor például a halasztott összegek után megfelelő mértékű kamatokat szednek be.

▼B

g) Az exportált termékek előállítása és forgalmazása vonatkozásában alkalmazott közvetett adók ([1]) megfizetése alóli mentesítés vagy azok nagyobb összegű visszautalása, mint amilyen összegű mentesítést és visszautalást a hazai fogyasztás céljaira előállított hasonló termékek esetében alkalmaznak.

h) Az exportált termékek előállításában felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók ([1]) megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása a hazai fogyasztásra előállított hasonló termékekben felhasznált árukra vagy szolgáltatásokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítés, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása mértékét meghaladó mértékben; azzal a kikötéssel, hogy az előző szakasz kumulatív közvetett adóinak megfizetése alóli mentesség megadása, azok visszautalása vagy megfizetésük halasztása olyan esetekben is alkalmazható, amikor a hazai fogyasztás céljából előállított hasonló termékek vonatkozásában azok megfizetése alóli mentességet, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását nem alkalmazzák, ha az előző szakasz kumulatív közvetett adóit az exportált termék előállításában felhasználandó anyagokra vetették ki (szokásos veszteségi tűrés ([2]) alkalmazásával). Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban hozzáadandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint kell értelmezni.

i) Az exportált termék előállításában felhasznált importált felhasználandó anyagokra kivetett importterhek ([1]) nagyobb mértékű visszautalása vagy nagyobb mértékű vámkedvezmény alkalmazása (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával); azzal a kikötéssel, hogy bizonyos esetekben az előállító cég felhasználhat a hazai piacon beszerezhető, az importált felhasználandó anyagok minőségével és jellemzőivel megegyező anyagokat is az importált felhasználandó anyagok kiváltása céljából annak érdekében, hogy e rendelkezés alkalmazásából gazdasági előnyt kovácsoljon, ha az importtevékenységek és a vonatkozó exporttevékenységek két évet meg nem haladó időtartamon belül történnek. Ezt a tételt a II. melléklet szerint, az előállításban hozzáadandó anyagok felhasználásával kapcsolatos útmutatóban leírtak szerint, valamint a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek alkalmazásának megállapításához útmutatóul szolgáló III. melléklet szerint kell értelmezni.

j) Kormányzat (vagy a kormányzat által megbízott különleges intézmények) általi, az exportált termékek előállítását vagy a kockázat átvállalását célzó programok költségeinek megnövekedésére fedezetet nyújtó biztosítási vagy garanciaprogramok keretében, vagy exporthitel-garanciák vagy exportbiztosítási szolgáltatások nyújtása olyan díjak alkalmazása mellett, amelyek nem alkalmasak arra, hogy hosszú távon fedezzék az ilyen programok működési költségeit vagy a kockázatokból származó veszteségeket.

k) A kormányzatok (vagy a kormányzat által megbízott és/vagy a kormányzat felügyelete alatt tevékenykedő különleges intézmények) által exporthitelek nyújtása az ilyen módon használt pénzeszközök esetében szokásosan alkalmazott hitelkamatoknál (vagy a nyújtott exporthitel lejárati határidejével és egyéb hitelfeltételeivel, valamint devizanemével megegyező lejáratú, hitelfeltételekkel rendelkező és devizanemű hitel esetében a nemzetközi tőkepiacokon fizetendő hitelkamatoknál) alacsonyabb hitelkamat alkalmazásával, vagy az exportőröket vagy a pénzügyi intézményeket, addig a mértékig, amíg az exporthitel feltételek területén lényeges előny biztosításának a fedezetére nem használják fel.

([1]) Lásd az e) ponthoz fűzött 2. lábjegyzetet.

([2]) A h) pont rendelkezései nem alkalmazandók hozzáadottérték-adók és az azokat helyettesítő határátlépési adók esetében; a hozzáadottérték-adók visszatérítésének problémáját kizárólag a g) pont rendelkezései érintik.

▼B

Ugyanakkor amennyiben a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja olyan nemzetközi exporthitel-vállalkozásban szerződő fél, amelyben az 1979. január 1-jei állapot szerint legalább 12 eredeti tag is szerződő félként szerepel (vagy az ilyen eredeti tagok által elfogadott jogutód-vállalkozásban), vagy ha a Kereskedelmi Világszervezet egy tagja a gyakorlatban az ilyen vállalkozás exporthitel-nyújtási rendelkezéseit alkalmazza, az azokkal a rendelkezésekkel összhangban levő exporthitel-nyújtási gyakorlat nem tekintendő exporttámogatási tevékenységnek.

l) Az államháztartás számláját terhelő, a 1994. évi GATT. XVI. cikke értelmében exporttámogatásnak minősülő minden díjtétel.

▼B

II. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A TERMELÉSI FOLYAMATHOZ HOZZÁADOTT FELHASZNÁLANDÓ ANYAGOKHOZ [1]

1. A közvetett adóvisszatérítési programok lehetővé teszik exportált termék előállítása során felhasználásra került felhasználandó anyagokra előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók megfizetése alóli mentesítést, azok visszautalását vagy megfizetésük halasztását (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával). Hasonlóképpen a vámkedvezmény-programok lehetővé teszik az exportált termék előállítása során felhasználásra került felhasználandó anyagokra kivetett importteher megfizetése vonatkozásában vámkedvezmény vagy visszautalás alkalmazását (a szokásos veszteségi tűrés alkalmazásával).

2. Az I. melléklet tartalmát képező exporttámogatások jellegzetes példáinak felsorolása a h) és i) pontban utal az „exportált termék előállítása során felhasználandó anyagok”-ra. A h) pont szerint a közvetett adóvisszatérítési programok megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyagokra az előző szakaszban kivetett kumulatív közvetett adók esetében alkalmazott mentesítés, visszautalás vagy halasztás összege nagyobb, mint amilyeneket az ilyen felhasználandó anyagokra ténylegesen kivetettek. Az i) pont szerint a vámkedvezmény-programok megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyagokra kivetett importköltségek vonatkozásában alkalmazott visszautalás vagy vámkedvezmény meghaladja a felhasználandó anyagokra ténylegesen kivetett vám mértékét. Mindkét pont szerint az exportált termék előállítása során hozzáadott felhasználandó anyagok vizsgálatában alkalmazni kell a szokásos veszteségi tűrést. Az i) pont indokolt esetben rendelkezik kiváltó megoldás alkalmazásáról is.

3. A kiegyenlítő vám alkalmazása szükségességének meghatározására irányuló, e rendelet szerinti vizsgálat részeként annak megállapításában, hogy az exportált termék előállítása során hozzáadtak-e felhasználandó anyagokat, a Bizottságnak a szokásos megközelítés alapján a következők szerint kell eljárnia.

4. Amennyiben vélelem szerint egy közvetett adóvisszatérítési program vagy vámkedvezmény-program az exportált termék előállítása során hozzáadott felhasználandó anyagokra kivetett közvetett adók vagy importterhek vonatkozásában alkalmazott többletvisszatérítés vagy többlet-vámkedvezmény miatt támogatás nyújtását testesíti meg, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint először azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e olyan rendszerrel vagy eljárással, amely képes arra, hogy megerősítse azt, hogy milyen felhasználandó anyagok kerültek felhasználásra az exportált termék előállítása során, és mekkora összegnek megfelelő mennyiségben, valamint hogy azt alkalmazza-e. Amennyiben egy ilyen rendszerről vagy eljárásról megállapította, hogy azt alkalmazzák, a Bizottságnak a szokásos eljárás szerint meg kell vizsgálnia a rendszert vagy eljárást annak megállapítása céljából, hogy az ilyen használat célszerűen indokolt-e, a rendszer vagy eljárás hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok használata az exportáló országban használatos általános kereskedelmi gyakorlaton alapul-e. A Bizottság szükségesnek ítélheti meg, hogy a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtsanak végre bizonyos gyakorlati teszteket az információk ellenőrzése céljából, vagy hogy a Bizottság meggyőződhessen arról, hogy a rendszert vagy eljárást hatékony módon alkalmazzák.

5. Ha nem áll rendelkezésre ilyen rendszer vagy eljárás, vagy azok alkalmazása nem indokolt, illetve olyan esetekben, amikor azok alkalmazását bevezették és indokoltnak tartják, azonban a feltárt tények szerint azokat nem alkalmazzák,

[1] A termelési folyamatban felhasznált felhasználandó anyagok a termékbe fizikailag beépülő anyagok, a termelési folyamatban felhasznált energia, tüzelőanyagok és olaj, valamint az exportált termék előállításában használt folyamatgyorsító katalizátorok.

▼B

vagy nem hatékony módon alkalmazzák, előfordulhat, hogy az exportáló országgal további vizsgálatot kell folytattatni a ténylegesen hozzáadott felhasználandó anyagok vonatkozásában annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többletfizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, a 4. pont szerint további vizsgálat folytatható.

6. A Bizottságnak a szokásos eljárás szerint akkor kell a felhasználandó anyagokat fizikailag beépítettként elfogadnia és kezelnie, ha az ilyen felhasználandó anyagokat a termelési folyamathoz ténylegesen hozzáadták, és azok az exporttermékben fizikailag jelen vannak. Egy felhasználandó anyag nem lehet a végtermékben ugyanolyan formában jelen, mint amilyenben a termelési folyamatba betáplálták.

7. Az exportált termék előállítása során felhasznált felhasználandó anyag mennyiségének megállapításában egy bizonyos „szokásos veszteségi tűrést” kell általában figyelembe venni, és az ilyen veszteséget szokásosan az exportált termék előállítása során hozzáadott anyagként kezelik. A „veszteség” meghatározás arra utal, hogy az egy adott felhasználandó anyag olyan része, amelynek az exportált termék előállítása során nincs önálló szerepe, nem kerül felhasználásra (olyan okok miatt, mint például a hatékonyság hiánya), és ugyanazt a gyártó/termelő nem nyeri vissza, nem használja fel, és nem értékesíti.

8. Annak megállapításában, hogy a veszteségekre igényelt tűrés a „szokásos” mértéknek megfelel-e, a Bizottságnak általában az adott esetnek megfelelően az exportáló ország gazdasági ágazatában alkalmazott termelési folyamatokra, az átlagosan meglevő szakmai tapasztalatokra és ismeretekre, valamint egyéb műszaki jellegű tényezőkre alapozva kell a döntését meghoznia. A Bizottság nem feledkezhet meg arról, hogy lényeges kérdés, hogy az exportáló országban az illetékes hatóságok helyes módszert alkalmaztak-e a veszteség mennyiségének kiszámításában, amikor annak a számításnak az eredményei határozzák meg az adók vagy vámok visszatérítésének vagy visszautalásának alapját képező összeget.

▼B

III. MELLÉKLET

IRÁNYMUTATÁSOK A HELYETTESÍTŐ VÁMKEDVEZMÉNY-RENDSZEREK EXPORTTÁMOGATÁSKÉNT VALÓ FELHASZNÁLÁSÁNAK MEGÁLLAPÍTÁSÁHOZ

I.

A vámkedvezmény-rendszerek lehetővé tehetik egy másik termék előállítási folyamatában a hozzáadott anyagokra kivetett importterhek visszatérítését vagy kedvezményes alkalmazását, és alkalmazhatók olyan esetekben, amikor ez utóbbi anyag kivitele a behozatalból származó anyagokkal megegyező minőségű és jellemzőkkel rendelkező hazai gyártású anyagot tartalmaz. Az I. melléklet i) pontja értelmében a helyettesítő vámkedvezmény-rendszerek megtestesíthetik az exporttámogatást addig a mértékig, amíg a behozott hozzáadott anyagokra eredetileg kivetett importteher vonatkozásában igényelt vámkedvezményen túlmenően többletvám-kedvezmény alkalmazását eredményezik.

II.

Az e rendelet szerint végrehajtandó kiegyenlítő vám alkalmazása vizsgálatának részeként minden vámkedvezmény-rendszer vizsgálatakor a Bizottság általában a következők alapján jár el:

1. Az I. melléklet i) pontja előírja, hogy az exporttermék előállításában felhasználandó importált anyagok kiválthatók a hazai piacról származó anyagokkal, azzal a kikötéssel, hogy az ilyen hozzáadott anyagok mennyisége, minősége és jellemző tulajdonságai a kiváltott importanyag mennyiségével, minőségével és jellemző tulajdonságaival megegyezők legyenek. Egy megfelelő ellenőrző rendszer vagy eljárás megléte lényeges, mert lehetővé teszi az exportáló ország kormányzata számára annak biztosítását és igazolhatóságát, hogy azoknak a hozzáadott anyagoknak a mennyisége, amelyekre a vámkedvezmény alkalmazását igénylik, nem haladja meg a bármiféle formában exportált hasonló termékek mennyiségét, valamint, hogy az importterhek vonatkozásában nem alkalmaztak a kérdéses hozzáadott importált anyagra eredetileg kivetett importterheket meghaladó mértékű többletvám-kedvezményt.

2. Amennyiben feltételezhető, hogy egy helyettesítő vámkedvezmény-rendszer elősegíti egy támogatás alkalmazását, a Bizottságnak szokásos esetben azt kell megállapítania, hogy az exportáló ország kormányzata rendelkezik-e megfelelő ellenőrző rendszerrel vagy eljárással, és azt alkalmazza-e. Ha megállapítást nyer, hogy alkalmaznak ilyen rendszert vagy eljárást, a Bizottság szokás szerint megvizsgálja, hogy az alkalmazott ellenőrzési eljárások megfelelőek és célszerűen alkalmazhatók-e, azok hatékonysága megfelel-e a szándékok szerinti céloknak, és azok az exportáló országban használt általános kereskedelmi gyakorlaton alapulnak. Addig a mértékig, amíg megállapítást nyer, hogy az eljárások ennek az ellenőrzésnek a kritériumait kielégítik, és az eljárásokat hatékony módon alkalmazzák, nem feltételezik támogatás alkalmazását. Szükség lehet arra, hogy a Bizottság a 26. cikk (2) bekezdése szerint hajtson végre bizonyos gyakorlati ellenőrzéseket annak megvizsgálása céljából, hogy az ellenőrzési eljárásokat hatékonyan alkalmazzák.

3. Ha nincsenek ellenőrzési eljárások, vagy azok alkalmazása nem célszerű, illetve olyan esetekben, amikor az ilyen eljárások alkalmazását bevezették, és azt egyben indokoltnak és célszerűnek tartják, azonban a vizsgálat során feltárt tények szerint azokat ténylegesen nem alkalmazzák, vagy azok alkalmazása nem hatékony, feltételezhető, hogy fennáll egy támogatás alkalmazásának a lehetősége. Ilyen esetekben az exportáló országnak a ténylegesen lebonyolított ügyletek alapján további vizsgálatot kell végrehajtania annak megállapítása céljából, hogy előfordult-e többletfizetés vagy sem. Ha a Bizottság azt szükségesnek ítéli meg, további vizsgálat folytatható a 2. pont szerint.

▼B

4. Egy olyan helyettesítő vámkedvezmény alkalmazásáról szóló rendelkezés, amelynek hatálya alatt az exportőrök kijelölhetnek bizonyos olyan importszállítmányokat, amelyek vonatkozásában vámkedvezmény alkalmazását igénylik, önmagában nem tekinthető támogatás alkalmazását elősegítő intézkedésnek.

5. Az I. melléklet i) pontja értelmében az importterhek vonatkozásában a többletvám-kedvezmény alkalmazását olyan esetekben kell vélelmezni, amikor a kormányzat az általuk alkalmazott vámkedvezmény-program keretein belül a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő kamatok mértékéig a visszatérített összegekre kamatot fizetnek.

▼B

IV. MELLÉKLET

(Ez a melléklet a mezőgazdasági megállapodás 2. mellékletének a másolata. Az ebben a mellékletben magyarázattal el nem látott vagy önmagukban nem egyértelműen érthető kifejezéseket annak a megállapodásnak a szövegösszefüggésében kell értelmezni).

HAZAI TÁMOGATÁSOK: A CSÖKKENTÉSI KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSOK ALÓLI MENTESSÉG ALAPJAI

1. Az olyan belső támogatásoknak, amelyek esetében csökkentési kötelezettségvállalások alóli mentesítést igényelnek, ki kell elégíteniük azt az alapvető követelményt, hogy azok kereskedelemtorzító vagy a termelést befolyásoló hatást ne fejtsenek ki, vagy azok ilyen hatása csak csekély mértékű legyen. Ennek megfelelően minden mentességi igény benyújtásával kapcsolatos intézkedésnek ki kell elégíteni az alábbi alapvető fontosságú követelményeket:

   a) a kérdéses támogatás nyújtása nem történhet a fogyasztóktól áthárított, közfinanszírozásban részesült kormányprogramon keresztül (beleértve az elmaradt költségvetési bevételek vállalását is); valamint

   b) a kérdéses támogatás nem fejthet ki a gyártó/gyártók/termelők számára nyújtott ártámogatásként értelmezhető hatást;

   továbbá meg kell felelnie az alábbiakban ismertetett, az eljárásokban alkalmazandó egyedi szabályozású követelményeknek és feltételeknek.

Kormányok által nyújtott szolgáltatási programok

2. Általános szolgáltatások

   Az e kategóriába sorolt eljárások a mezőgazdaságban tevékenykedő vagy vidéki környezetben élő közösségek számára nyújtott szolgáltatások vagy gazdasági előnyök nyújtásával kapcsolatos kiadásokat (vagy bevételek elmaradását) célzó programokat tartalmazzák. Az ilyen programok keretében a gyártó/termelő vagy feldolgozó ágazatokban tevékenykedők számára közvetlen kifizetés formájában nem nyújtható támogatás. Az alábbi felsorolásban feltüntetett tételeket magában foglaló, de azokra nem korlátozott ilyen programoknak ki kell elégíteniük az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeket, valamint a követendő eljárásokkal kapcsolatosan az alábbiak szerinti egyedi feltételeket:

   a) kutatási tevékenységek, beleértve az általános kutatási tevékenységeket, a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos kutatási tevékenységeket, bizonyos termékekkel kapcsolatos programok keretében végzett kutatási tevékenységeket;

   b) kártevőellenes és járványellenes intézkedések, beleértve az általános és termékvonatkozású sajátos kártevőellenes és járványellenes intézkedéseket is, mint például korai figyelmeztető rendszerek, karanténállomások üzemeltetését és kártevőirtási/járványmegszüntetési intézkedések megtételét;

   c) képzési szolgáltatások, beleértve mind az általános, mind a szakképzési létesítményeket;

   d) tevékenységbővítési és tanácsadói szolgáltatások nyújtása, beleértve olyan eszközök rendelkezésre bocsátását, amelyek elősegítik a kutatási tevékenységekből származó eredményekkel kapcsolatos információk átadását a gyártók/termelők és fogyasztók számára;

   e) felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások, beleértve az általános jellegű felügyeleti ellenőrzési szolgáltatások nyújtását, valamint a termékek egészségügyi, biztonsági, minőségi vagy szabványügyi szempontok szerinti felügyeleti ellenőrzéseinek a lefolytatását;

   f) marketing és reklámozási szolgáltatások, beleértve a piaci információk közlését, a termékekkel kapcsolatos tanácsadási és reklámozási szolgáltatások nyújtását, az olyan meg nem határozott célú kiadások kivételével, amelyeket az eladók eladási áraik csökkentésére használhatnak fel, vagy amelyek gazdasági előnyt biztosítanak a vevők számára; valamint

▼B

g) infrastruktúra-szolgáltatások, beleértve: a villamosenergia-hálózatokat, közúti és egyéb közlekedési módok létesítményeit, piaci és kikötői létesítményeket, vízellátó létesítményeket, gátrendszereket és vízelvezető programokat, valamint a környezetvédelmi programok megvalósításával kapcsolatos infrastruktúra-létesítményeket. Minden ilyen esetben a kiadások kizárólag közvetlenül az infrastruktúra-szolgáltatások rendelkezésre bocsátásával és beruházási, építkezési munkáival kapcsolatos költségeket fedezik, és az általánosan elérhető állami közműhálózatok hozzáférhetőségének biztosításán túlmenően a farmgazdasági létesítmények számára az infrastruktúra rendelkezésre bocsátása költségeinek támogatását nem tartalmazzák. Az ilyen szolgáltatások nem tartalmazzák a termelésben felhasználandó anyagokra vagy működési költségekre, illetve kedvezményes használati díjakra nyújtott támogatást.

3. Biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási közprogram ([1])

Olyan termékkészletek felhalmozásával és tartalékolásával kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek), amelyek a nemzeti jogszabályokban meghatározott biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program elválaszthatatlan részét képezik. Ez az intézkedés a termékeknek az ilyen program keretében magángazdaságokban tárolt készletei vonatkozásában nyújtott kormányzati támogatások céljaira is alkalmazható.

Az ilyen készletek mennyisége és felhalmozása kizárólag a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékolási program céljait szolgáló előre meghatározott célkitűzéseknek felel meg. A készletek felhalmozási és felhasználási eljárásainak pénzügyi szempontok szerint teljes mértékben áttekinthetőknek kell lenniük. A kormányzat általi élelmiszer-felvásárlásokat az adott időpontban érvényes piaci árakon kell lebonyolítani, és a biztonsági élelmiszerkészlet-tartalékok értékesítésekor az eladási ár nem lehet kisebb, mint a kérdéses termék megfelelő minősége esetében az eladás időpontjában alkalmazott érvényes hazai piaci ár.

4. Hazai élelmiszer-segélyezés ([2])

A népesség éhínségben szenvedő rétegei számára biztosított hazai élelmiszer-segélyezési program keretében nyújtott támogatásokkal kapcsolatos kiadások (vagy elmaradt bevételek).

Az élelmiszersegélyekre való jogosultság megszerezhetőségét a táplálkozástámogatási célkitűzésekkel kapcsolatos egyértelműen meghatározott feltételekhez kell kötni. Az ilyen segélyek nyújtása történhet élelmiszerek közvetlen átadásával az érintettek számára, vagy olyan lehetőségek biztosításával, amelyek lehetővé teszik, hogy a rászoruló kedvezményezettek piaci árakon vagy támogatott árakon vásároljanak élelmiszert. A kormányzat által erre a célra felvásárolt élelmiszerek beszerzési árának meg kell felelnie az adott időpontban érvényes piaci áraknak, és a segélyprogram finanszírozásának és kezelésének áttekinthető eljárásokon kell alapulnia.

5. Közvetlen kifizetés a termelők számára

A termelők számára közvetlen kifizetés (vagy bevételelmaradás, illetve természetbeni juttatás) formájában nyújtott támogatás, amellyel kapcsolatosan az 1. pont szerinti alapkövetelményekben előírt csökkentési kötelezettség alóli felmentést igényeltek, továbbá amelynek vonatkozásában a 6–13. pontban egyedi alapon meghatározott, sajátos feltételek teljesítését kötik ki. Olyan esetekben, amikor a 6–13. pontban előírtakon kívül bármiféle már meglévő vagy új közvetlen kifizetés vonatkozásában csökkentési kötelezettség alóli felmentés iránti igényt nyújtanak be, az ilyen igénynek az 1. pontban előírt általános érvényű követelményeken túlmenően ki kell elégítenie a 6. pont b)–e) alpontjában meghatározott követelményeket is.

([1]) E melléklet 3. pontjának alkalmazásában a fejlődő országok biztonsági élelmiszer-tartalékolási kormányprogramjai, amelyek működése áttekinthető, és végrehajtása hivatalosan nyilvánosságra hozott objektív kritériumok vagy útmutatók alapján történik, e pont rendelkezéseivel összhangban levő programoknak tekintendők, beleértve azokat a programokat is, amelyek keretében a biztonsági élelmiszertartalékok beszerzésében és felhasználásában hatóságilag befolyásolt árakat alkalmaznak, feltéve, hogy a beszerzési ár és a külső referenciaár közötti különbözetet az AMS vonatkozásában figyelembe veszik.

([2]) Az e melléklet 3. és 4. pontjában előírt rendelkezések alkalmazásában az élelmiszerek célszerűnek elfogadott árszinteken beállított támogatott árakon való rendszeres nyújtása a fejlődő országokban a városi és vidéki szegények élelmiszerigényének kielégítése céljából e pont rendelkezéseivel összhangban levő intézkedésnek tekintendő.

▼B

6. Elkülönített jövedelemtámogatás

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot egyértelműen meghatározott feltételek, például a jövedelem, a termelői vagy földtulajdonosi státus, a termelést befolyásoló tényezők vagy a termelési szintek alapján kell megállapítani egy adott és rögzített bázisidőszak vonatkozásában.

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az alkalmazott termelést befolyásoló tényezőkhöz, és azokon nem alapulhat.

e) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultság megszerzésének nem feltétele termelőtevékenység végzése.

7. A kormányzat pénzügyi jellegű részvétele a jövedelembiztosítási és a jövedelembiztosító biztonsági hálóval kapcsolatos programokban

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a jövedelemben bekövetkezett veszteség alapján kell megállapítani, csak a mezőgazdasági tevékenységekből származó olyan jövedelmeket figyelembe véve, amelyek meghaladják az átlagos jövedelem 30 %-át, vagy az azzal egyenértékű nettó jövedelem (az azonos vagy hasonló programokból származó kifizetésekkel csökkentett) összegének a mértékét az előző három év folyamán, vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján, amely utóbbinak az alkalmazása esetén a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni. Minden olyan termelő, aki e feltételnek megfelel, jogosult a kifizetésekre.

b) Az ilyen kifizetés összegének a termelő jövedelmében bekövetkezett veszteség 70 %-ánál kisebb mértékű kártalanítást kell nyújtania annak az évnek a vonatkozásában, amelyikben a termelő jogosulttá válik erre a támogatásra.

c) Minden ilyen kifizetés összege kizárólag jövedelemvonatkozású összeg lehet; az ilyen összeg kifizetése nem köthető a termelő által alkalmazott termelés jellegéhez vagy a termelt mennyiséghez (beleértve az élőállat-ágazatokat is); sem pedig az ilyen termelésben alkalmazott hazai vagy nemzetközi árszintekhez, illetve a termelést befolyásoló tényezőkhöz.

d) Amennyiben egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 8. pont szerint is (természeti katasztrófák hatásának az enyhítése), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.

8. Természeti katasztrófák hatásának enyhítése céljából (közvetlen módon vagy a kormányzat terménybiztosítási programokban való pénzügyi jellegű részvétele formájában) teljesített kifizetések

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultság csak annak a kormányzati hatóságok általi hivatalos elismeréséből származhat, hogy az érintett ország területét egy természeti vagy ahhoz hasonló jellegű katasztrófa (beleértve járványok kitörését, kártevők elszaporodását, nukleáris balesetek bekövetkezését és háború kitörését) sújtotta vagy sújtja; a jogosultságot az előző három év folyamán vagy az előző ötéves időszakot alapul véve három év átlaga alapján elért termelési mennyiség 30 %-át meghaladó mértékű veszteség alapján kell megállapítani, amely utóbbinak az alkalmazása esetében a legmagasabb és legalacsonyabb összeget figyelmen kívül kell hagyni.

▼B

b) Katasztrófa bekövetkezését követően a teljesítendő kifizetések összegét csak a kérdéses természeti katasztrófa következtében keletkezett jövedelemkiesésből származó veszteségek, az élőállat-állományban keletkezett veszteségek (beleértve az állatállomány állatorvosi ellátásával kapcsolatos költségeket fedező kifizetéseket is), a földtulajdont és egyéb termelést befolyásoló tényezőket ért károk összegére korlátozva kell alkalmazni.

c) A kifizetett összegnek az ilyen veszteségek teljes pótlási költségével megegyező összeget meg nem haladó mértékű kártalanítás összegét kell fedeznie, és annak nyújtását nem szabad feltételként jövőbeli termelési tevékenység végzéséhez kötni, sem pedig azzal kapcsolatosan sajátos termelési módszereket vagy mennyiségeket kikötni.

d) A katasztrófák időtartama alatt teljesítendő kifizetések összege nem haladhatja meg a b) pontban felsorolt veszteségtípusok vonatkozásában a további károk és veszteségek keletkezésének megakadályozásához vagy enyhítéséhez szükséges összeget.

e) Olyan esetekben, amikor egy termelő ugyanabban az évben kifizetésben részesül e pont szerint és a 7. pont szerint is (a jövedelembiztosítási és jövedelembiztosító biztonsági háló tekintetében), az ilyen kifizetések teljes összegének az érintett termelő teljes vesztesége 100 %-ánál kisebb összegnek kell lennie.

9. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelőtevékenységükkel felhagyó gyártók/termelők számára

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a piacképes mezőgazdasági termékek termelésével kapcsolatos tevékenységet folytató, ilyen tevékenységük végzésével felhagyó gyártók/termelők számára kell biztosítani az ilyen személyek nyugdíjba vonulása vagy másféle, nem mezőgazdasági jellegű tevékenység végzésére való átállása alkalmával.

b) A kifizetés feltételeként ki kell kötni, hogy az ilyen támogatásokban részesülő kedvezményezettnek teljesen és végérvényesen fel kell hagynia piacképes mezőgazdasági termékek termelési tevékenységével.

10. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása termelési erőforrások kivonásával kapcsolatos programok megvalósításán keresztül

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a földtulajdonnak az élőállat-állományt és egyéb termelési erőforrásokat is érintő, a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonását célzó programok megvalósításához egyértelműen előírt feltételei alapján kell meghatározni.

b) A kifizetés teljesítését a földtulajdon legalább hároméves időtartamra a piacképes mezőgazdasági termékek termeléséből való kivonásához kell kötni, az élőállat-állomány esetében pedig a kifizetés teljesítésének feltétele az élőállat-állomány levágása vagy végleges kiárusítása.

c) A kifizetés teljesítésének feltételeként nem köthető ki az ilyen földtulajdon vagy egyéb termelési erőforrások piacképes mezőgazdasági termékek előállítását célzó felhasználása, és ilyen tevékenységekkel kapcsolatos semmiféle alternatív használat nem követelhető meg.

d) Az ilyen kifizetés összege nem köthető a termelési tevékenységben megtartott földterület használatával kapcsolatosan végzett termelési tevékenységek esetében feltételként kikötött termelési módszerekhez és mennyiségekhez, sem pedig az érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez.

11. Szerkezetátalakítási támogatás nyújtása befektetési támogatások nyújtásán keresztül

a) Az ilyen kifizetésekre való jogosultságot a szerkezeti hátrányok objektív bizonyítékait előterjeszteni képes gyártók/termelők pénzügyi vagy fizikai szerkezetátalakításának támogatását célzó kormányprogram megvalósításához egyértelműen meghatározott feltételek teljesítéséhez kell kötni. Az ilyen programokkal kapcsolatos jogosultság alapját képezhetik a mezőgazdasági hasznosítású földtulajdon újraprivatizálását célzó kormányprogram keretében egyértelműen meghatározott feltételek is.

▼B

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a gyártó/termelő által végzett termelési módszerekhez vagy mennyiségekhez (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) Kifizetések csak arra az időszakra teljesíthetők, amely szükséges annak a befektetésnek a megvalósításához, amelynek vonatkozásában az ilyen támogatást megadták.

e) A kifizetések teljesítésének feltételeként sem kötelező érvényűen, sem más formában nem köthető ki, hogy a kedvezményezettek milyen mezőgazdasági termékeket termeljenek, ugyanakkor azonban előírhatják számukra, hogy bizonyos termékek előállításától tartózkodjanak.

f) A kifizetések összegét a szerkezeti hátrány megszüntetéséhez szükséges összegre kell korlátozni.

12. Környezetvédelmi programok keretében nyújtott kifizetések

a) Az ilyen kifizetések igénybevételére irányuló jogosultságot a kormányzat egyértelműen meghatározott környezetvédelmi vagy környezetmegóvási programjának részeként kell megállapítani, és feltételként a kormányprogram keretében előírt sajátos feltételek teljesítését kell kikötni, beleértve a termelési módszerekkel vagy a termelési folyamatokba betáplált tételekkel kapcsolatos feltételeket is.

b) A kifizetés összegét a kormányprogram végrehajtásával kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségek vagy jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

13. Regionális segélyprogramok keretében nyújtott kifizetések

a) Az ilyen kifizetésekre irányuló jogosultság megadását hátrányos helyzetű térségekben tevékenykedő termelőkre kell korlátozni. Minden egyes ilyen térséget közgazdasági és közigazgatási azonosíthatósággal leírható, folyamatosan összefüggő földrajzi területként egyértelműen ki kell jelölni, a hátrányos helyzetére vonatkozó utalást semleges és objektív kritériumok alapján törvénynek vagy rendeletnek egyértelműen tartalmaznia kell, és utalást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a kérdéses térség nehézségeit nem ideiglenes jellegű körülmények idézik elő.

b) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető a termelő által alkalmazott termeléscsökkentés mértékén kívül semmilyen más tényezőhöz (beleértve az élőállat-ágazatokat is), és azokon nem alapulhat.

c) Az ilyen kifizetés összege a bázisidőszak utáni években egy adott év vonatkozásában nem köthető az adott termék vonatkozásában az adott évben érvényes hazai vagy nemzetközi árszintekhez, és azokon nem alapulhat.

d) A kifizetések teljesítése csak jogosultságot biztosító térségekben tevékenykedő termelők számára engedélyezett, ugyanakkor a jogosultságot az ilyen térségekben tevékenykedő termelők mindegyikének biztosítani kell.

e) Olyan esetekben, amikor a kifizetések teljesítése termelési tényezőkhöz kapcsolódik, a kifizetéseket a kérdéses tényező küszöbértékénél magasabb rész degresszív árfolyamon történő kifizetésével kell teljesíteni.

f) A fizetéseket az adott térségben tevékenykedő vállalkozás mezőgazdasági tevékenységével kapcsolatosan felmerülő rendkívüli költségekre vagy a jövedelemkiesés összegére kell korlátozni.

▼B

V. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSA

A Tanács 597/2009/EK rendelete (HL L 188., 2009.7.18., 93. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 37/2014/EU rendelete (HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)	Kizárólag a melléklet 18. pontja

▼B

VI. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

597/2009/EK rendelet	Ez a rendelet
1–11. cikk	1–11. cikk
12. cikk, (1)–(4) bekezdés	12. cikk, (1)–(4) bekezdés
12. cikk, (6) bekezdés	12. cikk, (5) bekezdés
13. és 14. cikk	13. és 14. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, első mondat	15. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, második mondat	15. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
16–27. cikk	16–27. cikk
28. cikk, (1)–(4) bekezdés	28. cikk, (1)–(4) bekezdés
28. cikk, (5) bekezdés, első mondat	28. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
28. cikk, (5) bekezdés, második mondat	28. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
28. cikk, (6) bekezdés	28. cikk, (6) bekezdés
29–33. cikk	29–33. cikk
33a. cikk	34. cikk
34. cikk	35. cikk
35. cikk	36. cikk
I–IV. melléklet	I–IV. melléklet
V. melléklet	—
VI. melléklet	—
—	V. melléklet
—	VI. melléklet